

Catalunya 2022

RESET

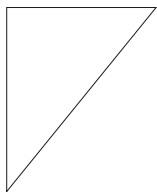
Crida per reactivar el país

catalunya2022.cat

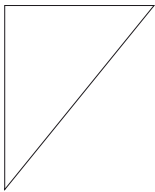

Índex

8	Introducció	
10	Resum executiu	
13	El tren de la prosperitat De la Catalunya del 2022 a la Catalunya de demà	
18	Pla d'acció per reactivar el país 3 àmbits, 12 objectius, 91 accions	
18	ÀMBIT 1 Una societat justa, apoderada i capaç	
18	OBJECTIU 1 Impulsar l'accés i la participació en la cultura tot innovant en continguts, formats i canals de distribució	
19		Augmentar i reenfocar la inversió en cultura cap a la participació per garantir l'equitat en l'accés i garantir la igualtat d'oportunitats de capacitat i desenvolupament personal
19		Aprovar l'estatut de l'artista per tal d'assolir les garanties econòmiques i laborals a què tenen dret com a treballadors culturals
20		Promoure i desenvolupar els usos del català a Internet, dotant-nos d'infraestructures digitals culturals
20		Afrontar els reptes del sector audiovisual i digital a Catalunya, refundant els mitjans de comunicació públics per tal que esdevinguin un motor d'innovació en continguts, formats i canals de distribució
21		Coordinació dels espais de cultura de proximitat per afavorir l'intercanvi i aprenentatge compartit
21		Dotar les grans infraestructures culturals de Catalunya de la planificació, el finançament, la coordinació d'activitat i la projecció internacional conjunta que necessiten
22		Incorporar l'educació artística als centres d'aprenentatge
22		Fomentar la lectura com a mecanisme de desenvolupament competencial i pensament crític al llarg de la vida
22		Repensar el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts
23	OBJECTIU 2 Accelerar la transformació del sistema educatiu	
23		Accelerar la transformació educativa i establir un pla per digitalitzar-la

- 23 **ACCIÓ 2.2**
Augmentar l'autonomia dels centres educatius i enfortir les xarxes educatives al territori
- 24 **ACCIÓ 2.3**
Garantir una escolarització equilibrada i universalitzar l'accés a l'educació infantil de primer cicle
- 24 **ACCIÓ 2.4**
Dissenyar un pla d'abordatge del fracàs escolar i l'abandonament prematur tot millorant les estratègies de diagnòstic precoç i el seguiment personalitzat
- 24 **ACCIÓ 2.5**
Millorar la formació professional impulsant la dualitat i la formació contínua
- 24 **ACCIÓ 2.6**
Fomentar les escoles de segona oportunitat i les escoles d'adults
- 25 **OBJECTIU 3**
Crear un sistema integral d'atenció i cura de les persones al llarg de la vida
- 25 **ACCIÓ 3.1**
Crear un organisme únic que medii l'àmbit social i el de salut, establint una finestreta única
- 25 **ACCIÓ 3.2**
El treballador social com a referent de cada persona des del dia que naixem amb caràcter universal
- 26 **ACCIÓ 3.3**
Llei d'acció concertada per a la provisió dels serveis d'atenció a les persones al marge de la Llei de contractes del sector públic
- 26 **ACCIÓ 3.4**
Llei d'ordenació de les professions del sector de l'atenció a les persones que garanteixi equitat en els sous i condicions laborals amb independència de si realitzen la seva activitat professional en el sector sanitari o social
- 27 **ACCIÓ 3.5**
Mesurar i visibilitzar el valor econòmic del treball de cura no remunerat i adoptar mesures que ens encaminin cap a la corresponsabilitat des d'una perspectiva d'equitat de gènere
- 27 **ACCIÓ 3.6**
Contractes laborals dignes per a les persones ocupades en treballs domèstics i de cura de persones dependents que garanteixin la protecció social i una jubilació digna
- 27 **ACCIÓ 3.7**
Transformar el model d'atenció domiciliària potenciant l'entorn comunitari, la predicció, la prevenció i l'acompanyament amb el binomi tecnologia i professional
- 28 **ACCIÓ 3.8**
Ampliar la cobertura de renda garantida de ciutadania per reduir l'alarmant bretxa entre els actuals perceptors i les persones que viuen amb carència material severa i en risc de pobresa
- 29 **ACCIÓ 3.9**
Fer efectiu l'acompanyament i la integració social per a les persones amb problemes de salut mental i discapacitats per tal que puguin desenvolupar una vida plena i amb autonomia personal
- 29 **ACCIÓ 3.10**
Pla nacional contra la violència masclista que posi al centre d'atenció la dona i que permeti avaluar el grau d'implementació i l'eficiència dels circuits existents
- 30 **OBJECTIU 4**
Fomentar l'habitatge digne, assequible i sostenible com a mecanisme de lluita contra les desigualtats
- 30 **ACCIÓ 4.1**
Pla de xoc territorial per a l'habitatge assequible que permeti que d'aquí a 10 anys el 10 % de l'habitatge sigui públic
- 31 **ACCIÓ 4.2**
Prioritzar la rehabilitació en lloc de l'enderroc i la construcció de nous habitatges
- 31 **ACCIÓ 4.3**
Monitorització de l'oferta i la demanda d'habitatge públic per tal d'ajustar-les millor tot coordinant les polítiques municipals i regionals i supervisant la consecució dels objectius anuals
- 31 **ACCIÓ 4.4**
Coordinar la política d'habitatge amb els serveis socials per tal de cobrir amb celeritat les situacions d'emergència i disposar d'un sistema d'ajuts extraordinaris mentre s'amplia el parc públic d'habitatges en els propers 10 anys
- 32 **ACCIÓ 4.5**
Impulsar accions específiques per a les àrees urbanes d'alta densitat que garanteixin habitatges assequibles en un model de ciutat d'usos mixtos integrats

- 32 **ACCIÓ 4.6**
Impulsar accions específiques per al món rural com a part d'una estratègia global de repoblament de la Catalunya buida

33 ÀMBIT 2 **Una economia competitiva basada en el talent i la innovació**

- 33 **OBJECTIU 5**
Innovar en sectors tradicionals i nous per recuperar posició al món

- 33 **ACCIÓ 5.1**
Creació d'un grup interdisciplinari i permanent per innovar en regulació en camps clau per a la modernització del país
- 34 **ACCIÓ 5.2**
Revisió, desenvolupament i innovació en fiscalitat transformant-la en un instrument que contribueixi als objectius de desenvolupament del país
- 34 **ACCIÓ 5.3**
Reformar l'Autoritat Catalana de la Competència per dotar-la de la força necessària per vetllar per la competència dels mercats i perseguir les pràctiques d'abús de posició de domini
- 35 **ACCIÓ 5.4**
Reestructuració, innovació i impuls del Servei d'Ocupació de Catalunya per tal de poder fer front proactivament a la revolució industrial 4.0 que comporta una transformació radical del mercat de treball
- 35 **ACCIÓ 5.5**
Incorporar la innovació verda en el teixit industrial tradicional tot produint productes tèxtils i farmacèutics, entre d'altres, per al mercat europeu i liderant una part de la indústria mundial responsable amb el medi ambient
- 36 **ACCIÓ 5.6**
Dissenyar un pla d'acció per a l'economia circular que estimuli la competitivitat empresarial, la innovació tecnològica i la creació d'ocupació estable per aconseguir una millora de la sostenibilitat ambiental d'un nou model de producció i consum
- 36 **ACCIÓ 5.7**
Implantar 15 àrees de promoció econòmica urbana a un mínim de 10 ciutats de Catalunya

- 37 **ACCIÓ 5.8**
Crear l'oficina per a la digitalització del comerç de les petites i mitjanes empreses per donar un suport integral en el procés d'adaptació als mercats en línia

- 37 **ACCIÓ 5.9**
Crear centrals logístiques urbanes per racionalitzar la distribució en la darrera milla i la vertebració d'un comerç omnicanal eficient i sostenible

- 37 **ACCIÓ 5.10**
Reorientar l'impost d'estades en establiments turístics cap a la millora de la protecció i recuperació de l'entorn i el patrimoni del país

- 38 **ACCIÓ 5.11**
Crear un sistema d'orientació turística que combini eines d'intel·ligència artificial amb un nou model de governança publicoprivada per tal de connectar millor l'oferta i la demanda

- 38 **ACCIÓ 5.12**
Crear una plataforma d'innovació turística que connecti l'experiència d'un sector madur i amb poca tradició d'innovació amb altres sectors d'alta innovació per tal de millorar la competitivitat del sector

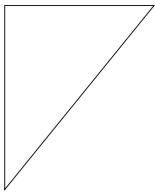
- 39 **OBJECTIU 6**
Assolir la sobirania en energia i alimentació

- 39 **ACCIÓ 6.1**
Impulsar decididament la creació d'energia sostenible km 0 tot promovent un estudi tècnic que determini en 6 mesos la millor adequació de cada tipus de font d'energia als diferents territoris i sectors

- 39 **ACCIÓ 6.2**
Cedir terrenys públics per a instal·lacions energètiques publicoprivades d'escala municipal

- 40 **ACCIÓ 6.3**
Ajudes, incentius fiscals i suport per aconseguir la sobirania energètica als habitatges familiars

- 40 **ACCIÓ 6.4**
«Catalunya e-Car friendly»: desplegar en tot el territori un pla publicoprivat d'infraestructura de punts de recàrrega que permeti incentivar el mercat del vehicle elèctric

41 ACCIÓ 6.5
Compra pública responsable de producte local i ecològic per tal de reforçar la viabilitat de la xarxa d'empreses i cooperatives agroalimentàries catalanes

41 ACCIÓ 6.6
Promoure el desenvolupament de la xarxa catalana d'infraestructures agroalimentàries locals tot fomentant la inversió publicoprivada

41 ACCIÓ 6.7
Estructurar programes integrals de rejuveniment agrari adaptats a la nova realitat econòmica i social del camp català

42 ACCIÓ 6.8
Integració ambiental de les empreses alimentàries a través d'un pla de col·laboració publicoprivada que ho faci possible

42 ACCIÓ 6.9
Aplicar la intel·ligència artificial al mercat de productes agrícoles i pesquers que ha de permetre reduir costos, estabilitzar el mercat, millorar preus i augmentar la competitivitat

42 ACCIÓ 6.10
Crear un cos públic d'experts per a l'assessorament en la gestió innovadora de les explotacions agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres

43 OBJECTIU 7 Potenciar la creació de coneixement i el seu aprofitament industrial i social

43 ACCIÓ 7.1
Reforçar l'aposta per la recerca científica com a motor de desenvolupament i posar en marxa el Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya

44 ACCIÓ 7.2
Potenciar els instruments de cooperació entre empreses, universitats i entitats públiques de recerca

44 ACCIÓ 7.3
Fomentar la formació, captació i retenció de talent

44 ACCIÓ 7.4
Adoptar normatives de gestió de la recerca i dels seus resultats que incorporin incentius a la gestió eficaç i a la transferència de tecnologia i coneixement

45 ACCIÓ 7.5
Aprofundir en programes d'incentius fiscals per afavorir l'ecosistema d'innovació

45 ACCIÓ 7.6
Crear un fons d'inversió per invertir en projectes basats en tecnologies disruptives i obrir una línia d'ajuts finalistes de suport a la maduració de tecnologia

45 ACCIÓ 7.7
Estendre el model de compra pública precomercial per afavorir la comercialització de productes innovadors generats per empreses emergents catalanes

46 ACCIÓ 7.8
Crear fons especials per a tecnologies i dispositius mèdics en fase *scale-up* (postempresa emergent)

46 ACCIÓ 7.9
Fomentar la difusió del coneixement científic i les actituds innovadores a la societat

46 OBJECTIU 8 Fer un país de ciència i dades

47 ACCIÓ 8.1
Exigir l'elaboració de polítiques basades en evidència empírica

47 ACCIÓ 8.2
Estendre repositoris per a la publicació i anàlisi de dades públiques i de recerca, fomentant la ciència oberta

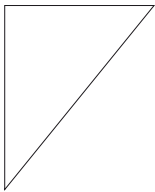
47 ACCIÓ 8.3
Impulsar la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de les dades

48 ACCIÓ 8.4
Convertir l'Institut d'Estadística de Catalunya en el centre neuràlgic que centralitzi tota la informació del país i crear la figura del responsable de dades per territoris i sectors

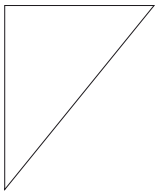
48 ÀMBIT 3 Un sector públic reformat, àgil i tractor

48 OBJECTIU 9 Un sector públic que promou i atreu el talent

49 ACCIÓ 9.1
Redefinir el concepte de lloc de treball i adscripció orgànica introduint el model de treball per projectes que creï equips interdisciplinaris i posi el talent humà a disposició de tota l'organització

- 49 **ACCIÓ 9.2**
Transformar l'Escola d'Administració Pública de Catalunya en un espai d'anàlisi i prospectiva que acrediti nous sistemes de selecció i promoció de personal
- 50 **ACCIÓ 9.3**
Impulsar, d'una vegada per totes, l'ordenació de la direcció pública professional en les administracions públiques catalanes, aplicant-la a partir de l'àmbit de les direccions generals
- 50 **ACCIÓ 9.4**
Regular la precarietat laboral dels interins ordenant un sistema que no abusi d'aquesta figura i reubiqui adequadament tot el personal que es troba en aquesta situació en els propers cinc anys
- 51 **ACCIÓ 9.5**
Fomentar les carreres horitzontals i la mobilitat dels treballadors públics entre diferents administracions i entitats del sector públic
- 51 **OBJECTIU 10**
Una administració centrada en la creació de valor públic i que faciliti la participació de la societat civil
- 51 **ACCIÓ 10.1**
Crear un observatori centrat en la creació de valor públic i redefinir els serveis públics, els processos administratius i el model de gestió dels recursos humans a partir d'aquest criteri
- 52 **ACCIÓ 10.2**
Crear oficines internes d'assessorament i fiscalització tècnica independent a cada Departament de la Generalitat de Catalunya
- 53 **ACCIÓ 10.3**
Ecurçar els terminis de tramitació administrativa al sector públic tot redissenyant els processos per fer-los més eficients i transparents
- 53 **ACCIÓ 10.4**
Facilitar l'autonomia de gestió dels organismes del sector públic
- 54 **ACCIÓ 10.5**
Redefinir el concepte de col·laboració publicoprivada, articular els instruments legals i econòmics que la facin possible i formar professionals especialitzats en aquest àmbit
- 54 **ACCIÓ 10.6**
Fomentar auditories ciutadanes per avaluar la satisfacció dels usuaris dels serveis públics i assegurar la transparència i la usabilitat de les dades vinculades a aquests serveis
- 55 **ACCIÓ 10.7**
Crear una comissió tècnica que vetlli per la implementació de les mesures de reforma del sector públic
- 55 **OBJECTIU 11**
Vertebrar el territori econòmicament tot fomentant un model sostenible i de proximitat
- 55 **ACCIÓ 11.1**
Actualitzar el model de finançament municipal per tal de solucionar els dèficits més importants i introduir objectius que promoguin comportaments desitjables
- 56 **ACCIÓ 11.2**
Disposar d'un sistema de digitalització intel·ligent de dades territorialitzades que permetin monitoritzar en xarxa i en temps real les diferents necessitats de la població
- 56 **ACCIÓ 11.3**
Crear un òrgan que actuï d'àrbitre en el disseny i la implementació de plans territorials que entren en contradicció i dificulten l'assoliment dels objectius
- 56 **ACCIÓ 11.4**
Reforçar els grups d'acció local per tal d'aconseguir una dinamització territorial efectiva del món rural i pesquer català
- 57 **ACCIÓ 11.5**
Pla especial per a micropobles per tal de resoldre problemes estructurals vinculats a l'atenció sanitària bàsica, educació i connectivitat, i permetre que siguin els primers a ser sostenibles energèticament i ecològicament
- 57 **ACCIÓ 11.6**
Pacte forestal català que fomenti l'economia verda que combini l'explotació i la protecció forestals tot donant estabilitat laboral a les poblacions rurals
- 58 **ACCIÓ 11.7**
Pacte blau català basat en la col·laboració publicoprivada per a la conservació i explotació sostenible de la costa catalana

58 **ACCIÓ 11.8**
Transformar ecològicament Barcelona i la seva àrea metropolitana per tal d'afavorir un model de ciutats de proximitat interconnectades

58 **OBJECTIU 12**
Pujar el país al núvol

59 **ACCIÓ 12.1**
Establir el principi *once only* per a tots els tràmits administratius al mateix temps que s'apodera el ciutadà com a únic propietari de la informació

59 **ACCIÓ 12.2**
Construir una arquitectura transversal de dades personals que permeti fer efectius els drets i deures digitals dels ciutadans

59 **ACCIÓ 12.3**
Garantir una connectivitat de primer nivell arreu del país a través d'infraestructures segures de titularitat pública

60 **ACCIÓ 12.4**
Aprovar la llei del sector públic digital de Catalunya

60 **ACCIÓ 12.5**
Pobresa digital zero tot garantint al mateix temps l'alfabetització de tota la població en tecnologies digitals

61 **Apèndix** **Relació d'entitats consultades**

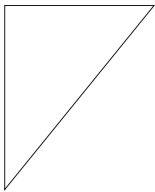

Introducció

El 2 de juny del 2020 el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar l'acord GOV/69/2020 pel qual es va crear el Grup de Treball Catalunya 2022, un òrgan col·legiat assessor del president de la Generalitat i del Govern, amb l'objectiu d'incorporar el talent d'àmbits i disciplines ben diferents i comptar amb el compromís de la societat civil en la definició de polítiques orientades a garantir la competitivitat i el desenvolupament del país en els escenaris futurs que es poguessin derivar de la covid-19.

El Grup de Treball Catalunya 2022 ha estat coordinat per Victòria Alsina-Burgués i Genís Roca Verard, i format pels vocals Joan Abellà Barril, Jordi Amat Fusté, Oriol Amat i Salas, Josep Maria Benet Ferran, Elisenda Bou-Balust, Elies Campo i Cid, Mònica Campos Estévez, Albert Cañiguer Bagó, Mercè Crosas i Navarro, José Antonio Donaire Benito, Martina Font Olivé, Anna Garriga Ripoll, Gabriel Jené Llabrés, Jacint Jordana Casajuana, Josep Maria Martorell Rodon, Ramon Maspons Bosch, Neus Monllor Rico, Cristina Nadal Sanmartin, Laura Peracaula Basagaña, Mercedes Pujol Artigas, Coral Regí Rodríguez, Josep Maria Salas i Prat, Jordi Sellas i Ferrés, Maria Sisternas Tusell, Montse Solsona Pairó, Lluís Torner Sabata, Laura Urquizu Barasoain i Montserrat Vendrell Rius. Adscrit al Departament de la Presidència, ha comptat amb el suport de la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva.

El grup ha desenvolupat la seva activitat amb total independència, i ha treballat a cavall de dues legislatures amb el compromís de lliurar un document propositiu al següent govern de la Generalitat. La seva tasca és complementària a la realitzada per la Comissió per a l'Elaboració del Pla per a la Reactivació Econòmica i Protecció Social com a conseqüència de la crisi de la covid-19 (CORECO), un esforç liderat pel mateix Govern, i també a la realitzada pel Comité Assessor Next Generation EU (CONEXT CAT-EU), més focalitzada en els recursos econòmics que, de manera extraordinària, ha mobilitzat la Unió Europea.

Els membres del Grup de Treball Catalunya 2022 s'han autoimposat el criteri de seleccionar accions raonablement possibles en les circumstàncies actuals del país, sense entrar en especulacions polítiques o econòmiques, i centrant-se en aquelles que es puguin iniciar en un curt termini encara que el seu assoliment no sigui immediat. Aquestes accions no només van dirigides a la Generalitat de Catalunya sinó que també interpellen altres entitats públiques i privades del país. Per fer aquesta tasca han establert diàleg amb centenars de persones i entitats, i es va fer una crida a la ciutadania que va permetre rebre més de 1.400 propostes d'accions concretes. El resultat que es presenta és fruit d'un treball coral i compartit, i haver-ne format part no compromet necessàriament les persones que hi han participat a compartir totes les propostes i conclusions.

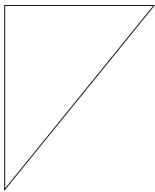

Resum executiu

La història ens explica que quan el món ha abraçat processos de transformació el nostre país s'hi ha incorporat de manera decidida gràcies a **l'empenta de la societat civil**, que ha explorat el futur tant des de l'economia i el món d'empresa, com des de la ciència i les arts. La construcció del canal d'Urgell o de la primera línia ferroviària de l'Estat espanyol són coetànies del moviment cultural de la Renaixença o l'aparició dels ateneus populars. Amb aquests antecedents, el Grup de Treball Catalunya 2022 aporta una reflexió des de la societat civil per afrontar una situació de crisi sanitària conjuntural que coincideix amb un moment de canvis estructurals cap a una societat digital. Lluny d'un receptari d'obligat compliment, aquest treball pretén ser **motor de debats**, reflexions i, tant de bo, també de decisions.

El Grup de Treball Catalunya 2022 ha organitzat les seves propostes en tres àmbits: **societat, economia i administració**. Entén que el moment reclama prioritzar l'atenció, la cura i el creixement de les persones; el desenvolupament de l'economia i la competitivitat del país, i la modernització de l'administració, per tal que esdevingui un motor eficient que treballi en xarxa orientat a la generació de valor públic. Una idea de país amb les persones al centre de l'equació.

Per poder assolir **una societat justa, apoderada i capaç**, considerem que l'educació i la cultura són els principals motors de transformacions tant personals com col·lectives i de país. Són la porta d'accés als drets i a l'esperit crític, i cal posar el focus tant a **accelerar la transformació del sistema educatiu** com en una **política cultural orientada al desenvolupament de les persones**, i no només en el de les indústries o els equipaments. Cal **coordinar els espais de cultura** de proximitat, però també els centres nacionals, i ser capaços d'**avaluar el retorn social** de tot el sistema cultural. Necessitem innovar en continguts, formats i canals de distribució, i afrontar els reptes del sector audiovisual i digital **refundant els mitjans de comunicació públics**,

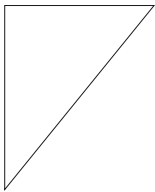

conscients que en aquest món cada cop més globalitzat i digitalitzat tenim un repte sever en **la defensa de la llengua** i en el futur de la nostra identitat cultural. Cultura i educació van de la mà i, per tant, en paral·lel també necessitem accions concretes **contra el fracàs i l'abandonament escolar**, i **augmentar l'autonomia dels centres escolars**, així com, alhora, enfortir les xarxes educatives del territori i articular diferents solucions que permetin processos de **formació al llarg de la vida**, que han d'incloure també la formació professional.

La gran majoria de les accions aquí proposades volen ajudar a solucionar **problemes estructurals** que la pandèmia no ha fet més que evidenciar o agreujar. La crisi sanitària ha provocat amenaces en termes de salut, feina, habitatge i en les perspectives de futur, fent encara més palesa la necessitat d'avançar cap a un **model integral d'atenció i cura de les persones** que sigui més efectiu i proactiu. Cal **connectar salut serveis socials**, superant l'estigmatització que associa els serveis socials només a persones en situacions límit, i universalitzar-los per tal que tothom tingui un professional de referència tant mèdic com social que l'acompanyi en el seu desenvolupament vital, amb una mirada holística i potenciadora de la relació persona-comunitat. Cal **millorar les condicions de les persones ocupades en treballs domèstics i de cura de persones dependents**, visibilitzar el valor econòmic de tota aquesta activitat i ordenar jurídicament les professions d'aquest sector. Proposem l'accés a **l'habitatge com a element crític per solucionar desigualtats** estructurals, amb una intervenció decidida per assolir que el 10 % del parc d'habitatge sigui públic en 10 anys.

La competitivitat de la nostra economia dependrà del talent i la innovació. Necessitem ser molt actius a l'hora de **millorar i actualitzar el nostre sistema regulador i també el fiscal** per posar-los d'una vegada al servei dels canvis que volem promoure com a país, com ara la construcció d'avantatges competitius aplicant **l'economia circular** o, en concret, la **innovació verda al teixit industrial tradicional**. Proposem accions concretes en **defensa del comerç de proximitat**, amb mecanismes ja coneguts —com les àrees de promoció econòmica urbana— o nous —com la creació de centrals logístiques urbanes—, i també accions específiques per al turisme —com ara la **reorientació de l'impost d'estada en establiments turístics** o la **posada al dia del nostre màrqueting turístic** tant pel que fa a model de governança com a usos de la tecnologia.

Més enllà de la ja coneguda necessitat d'assolir una major sobirania en la gestió de les nostres principals infraestructures, hem volgut posar l'accent en la també necessària **sobirania en termes energètics i alimentaris**. Cal una aposta decidida per **l'energia de km 0** tant a escala municipal com en els habitatges familiars, i també fomentar la **compra de producte local i ecològic**, donant **suport a les explotacions agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres** per tal que se'n millori la gestió, s'integrin ambientalment i s'apliqui la tecnologia a les seves llotges i mercats amb l'objectiu d'esmenar-ne els preus, reduir-ne els costos i millorar-ne la competitivitat.

La recerca científica és motor de desenvolupament i necessitem insistir en la **formació, captació i retenció de talent**, així com en la **transferència de tecnologia i coneixement**, i dotar-nos de programes d'incentius fiscals, fons d'inversió i models de compra pública en **defensa dels projectes generats en l'ecosistema emprendedor del país**, tant els basats en tecnologies disruptives com els que ja estan en fase de maduració. Necessitem un **país de ciència i dades** en què les decisions al voltant de salut, economia, organització del territori, educació i drets i deures de la ciutadania, entre d'altres, es construeixin a partir de coneixements científics i fets basats en evidència empírica. Cal disposar d'un sistema de **dades territorialitzades en temps real** que acompanyi la presa de decisions tant de la ciutadania com dels sectors públic i privat.

L'activació del país que proposa aquest document requereix una **administració centrada en la creació de valor públic** que promogui i faciliti la participació de la societat civil; una administració tractora i catalitzadora del canvi que es modernitza per tenir la capacitat d'orquestrar un model de **col·laboració publicoprivada** que vehiculi el compromís de la societat civil (empreses, associacions, ciutadania) en el desenvolupament del país i el benestar de les persones. Necessitem **nous sistemes de selecció i promoció de personal en l'administració**, regular la precarietat laboral i **professionalitzar la direcció pública** —a partir de l'àmbit de les direccions generals—, i fomentar les **carreres horitzontals i la mobilitat dels treballadors públics** entre diferents administracions i entitats del sector públic arribant a l'extrem que una persona pugui, per exemple, treballar uns dies a la Generalitat i la resta de la setmana a un ajuntament. Proponem crear mecanismes per **avaluar l'activitat de l'administració en funció del valor públic generat** —i no només segons el compliment dels terminis i les condicions—, així com redissenyar processos, facilitar l'**autonomia de gestió dels organismes públics** i **fomentar les auditories ciutadanes**.

La **vertebració del territori** demana aplicar **nous sistemes de finançament de l'administració local**, la **coordinació dels plans territorials** i un **pla especial per a micro-pobles**, però també un gran pacte forestal que fomenti l'**economia verda** i un **pacte blau** per a la conservació i explotació sostenible de la costa catalana. Aquesta realitat territorial també comporta **garantir una connectivitat de primer nivell arreu del país**, així com **eliminar la pobresa digital**, per tal de poder **pujar el país al núvol**. Necessitem una **arquitectura transversal de dades personals** que englobi les diferents administracions, aplicant el **sistema once only** a qualsevol tràmit, i una **lleï del sector públic digital** que ens desbloquegi els actuals topalls legals que impedeixen desplegar seriosament els serveis digitals d'una societat moderna.

Dotze objectius ordenats en tres àmbits i desplegats en 91 accions per fer un *reset* al país. Una proposta per obrir un debat de país orientat a l'acció.

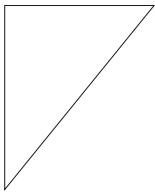

El tren de la prosperitat

De la Catalunya del 2022 a la Catalunya de demà

Aquell dia la història del país canvia. Ell era un emprenedor que feia més de deu anys havia vist com aquella màquina de vapor podia ser una eina bàsica de progrés i havia cregut que el tren podia transformar el desenvolupament social i econòmic d'un país. Va tornar a Catalunya amb la convicció que aquella infraestructura permetia traslladar una societat del present al món de demà. És la lògica del temps, actua com l'algoritme de tota una època. Però no és fàcil passar de la idea a la realitat. Busca aliances internes i les troba, busca finançament extern i l'aconsegueix, dribla les crisis econòmiques i la desídia de l'estat centralista que voldria privilegiar un altre traçat. A la fi la línia Mataró-Barcelona s'inaugura el dia 28 d'octubre del 1848. És la palanca logística necessària per al desenvolupament d'una indústria concreta, però alhora el projecte conflueix amb l'energia d'un país que redescobrint-se com a tal està refundant una cultura alhora que vol guanyar el desafiament del futur tal com el planteja la revolució industrial. Catalunya se situa al món com un pol de progrés.

Només quatre anys més tard l'enginyer Domènec Cardenal comença a dirigir les obres de construcció del Canal d'Urgell. El projecte no era nou, s'hi pensava des de l'edat mitjana, però es considerava massa complex, massa costós. L'obra definitiva demana combinar ambició i tècnica, entre d'altres obstacles calia superar la serra de

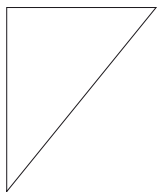

Montclar. Va caldre mobilitzar sis mil obrers per foradar els gairebé cinc quilòmetres del túnel de Montclar, el més llarg de l'Europa del moment. Al cap d'una dècada ja es regava la primera finca. En poc temps 6.500 hectàrees de nou regadiu que van créixer fins a les 62.000 al cap de només dues dècades. L'aigua ja no parà de córrer. El canvi econòmic i social que l'aigua va provocar a la plana d'Urgell és extraordinari. I arriba fins avui. L'ambició del segle XIX es respirava a Barcelona, però també al conjunt del país. S'havia produït una revolució econòmica i demogràfica que perdura en el vibrant sector primari de les comarques de Lleida.

Un matí de setembre del 1874 dos escortes esperen al carrer del Carme que aquella noia surti de casa. Han de fer un trajecte curt, però les passes que recorreran tracen un camí d'esperança. Els dos agents hi són per acompanyar Dolors Aleu, que té disset anys, i s'encaminen cap a l'Hospital de la Santa Creu. Aleu no està malalta. Amb el seu esforç reverteix una inèrcia d'injustícia. Vol estudiar la carrera per a la qual té vocació i, vençant una tradició obscurantista que negava a les dones l'accés als estudis superiors, aconseguirà ser la primera dona a Espanya que obtingui la llicenciatura en Medicina. I encara més: el 1882 ella es converteix en la primera dona que presenta una tesi doctoral a Espanya; hi fa una raonada proclama d'igualtat entre els gèneres i una crida a favor de l'educació com a palanca de justícia. Obre consulta a la Rambla de les Flors. Aquella doble decisió, de formar-se per professionalitzar-se i així empènyer millores en justícia social, podia ser interpretada com el pròleg no només de la centralitat que avui adquireixen les ciències de la salut com a vector de prosperitat sinó també d'una idea de la prosperitat que no es pot deslligar de la idea de la cura com a factor de cohesió d'una societat que és conscient de l'esquerda de la desigualtat.

A la nostra història trobem fils d'esperança que cal estirar per ara mirar de recosir una xarxa col·lectiva amb la qual reconquerir un futur on valgui la pena viure. A la muntanya i al mar. Al camp i a la ciutat. De la derrota a l'orgull. Quan el passat d'autogovern semblava cancel·lat, la gran festa de la transició a Catalunya és el retorn d'un president exiliat a través del qual tot un país reconquereix la institució que li atorga identitat política. Una nit de 1992 l'alcalde de Barcelona recorda davant del món que el President de la Generalitat va ser assassinat pel feixisme i aquella connexió amb un passat tràgic esdevé un fil roig de compromís amb el país a través d'un esdeveniment esportiu que transforma la capital i situa Catalunya al món com un referent de prestigi global i feliç eficiència.

Estirar fils, tots els possibles, per reinventar futurs. El disseny de futurs no pressuposa un destí final sinó que perfila una visió integral i imagina oportunitats de millora concretes que es pensen ara i aquí. Aquesta és la tasca que s'ha proposat el Grup Catalunya 2022. Ho hem fet sumant esforços molt diversos i convençuts que és millor arriscar per orientar un disseny del nostre futur que deixar que ens el limitin o l'imposin des de fora. Ho hem intentat amb la llibertat de poder pensar fora del marc de les institucions, però fermament compromesos amb elles. La proposta de constituir-nos com a grup de treball ens la va fer la Generalitat de Catalunya i nosaltres la

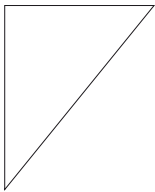

vam acceptar honrats perquè creiem en la centralitat de la política en una societat democràtica. Ha estat així, sense servituds de cap mena, com hem volgut imaginar un projecte integral de transformació del país. No des de zero. A Catalunya tenim un llegat, tenim un tram i hem considerat que tenim un repte. Com ho van fer aquells pioners de la igualtat, de la indústria o del camp. El repte és tornar a començar.

I perquè coneixem el passat del qual venim, sabem que no hem de començar de nou. Conservem una promesa de prosperitat que ve de lluny i gràcies a la qual durant anys s'han consolidat actius que ara cal potenciar. Actius públics i privats. Es tracta d'obtenir el màxim talent —crear-lo, captar-lo, retenir-lo— per utilitzar aquest tram, modernitzar-lo i, així, treure'n el màxim rendiment per dotar-nos alhora d'unes oportunitats de creació de riquesa i d'uns serveis públics millors i més eficients que s'han de desplegar en una realitat que ja és digital. Es tracta de reiniciar una tradició que va impulsar la societat civil i que ha constituït el fil roig de la Catalunya moderna per situar-nos al millor lloc possible per viure en la societat de la quarta revolució industrial.

Durant els darrers temps Catalunya s'ha mogut poc, però l'ordre global ha evolucionat considerablement alhora que no s'han revertit les crisis climàtiques i han seguit consolidant-se com la principal amenaça per al futur de la humanitat; no hem d'oblidar que les Nacions Unides ha certificat que les agressions climàtiques són i seran les responsables de pandèmies com les que estem sofrint. L'actual pandèmia ha accelerat el desplaçament de l'hegemonia mundial de l'Atlàntic al Pacífic i ha trastocat el lideratge inqüestionable que les democràcies occidentals s'havien atorgat fins ara. Els nous moviments geoestratègics i les tensions entre les grans potències, que alenteixen el ritme de la globalització de matriu financera i incorporen d'altres variables (com ara la productiva i la tecnològica), estan obligant tothom a replantejar quin pot ser el seu lloc al món. Ha estat durant aquest període de guaret quan, amb major intensitat, hem constatat que el nostre present és una etapa de transició. En el desenvolupament de la globalització, la covid-19 ha escrit un punt i a part i amb la pàgina següent comença una nova era. Vivim en una hora de frontera que obliga a imaginar el camí pel qual voldríem transitar durant els propers lustres.

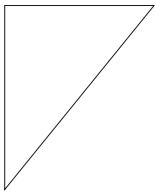
És ara, dins del parèntesi on s'ha trobat tot el món, quan sembla arribada l'hora de pitjar els botons per fer un *reset*. Un *reset* per actualitzar un sistema que a Catalunya ens ha funcionat, però que s'ha anat fent antiquat. Cal pensar ara quin model de país volem per al futur per poder-lo construir així que la crisi sanitària ja sigui passat. És pretensions pensar el futur de Catalunya en aquest canvi de paradigma i amb una òptica geoestratègica? Per a nosaltres la resposta no és només no, sinó que és exactament la contrària. Enfront del perill de perdre el tren del món de demà, que és molt més a prop del que pensàvem abans de la pandèmia, som conscients que Catalunya només tindrà un futur que valgui la pena si s'empelta del nou paradigma europeu en construcció per tal que pugui jugar un paper al món d'una globalització territorialitzada i així fer que el seu estat del benestar sigui més robust.

Quin és aquest paradigma europeu? Per garantir la seva missió de ser referent universal dels drets i llibertats, la Unió Europea ha assumit el repte de transformar algunes de les principals indústries del continent amb el New Green Deal com a pilar, postulant una transició justa i amb la digitalització com a l'instrument que ha de possibilitar modernitzar les institucions i millorar la vida dels ciutadans. És una visió de futur que s'alinea amb l'Agenda 20-30 de les Nacions Unides i que assumeix que un determinat model d'estat, «l'estat emprenedor», ha d'actuar com a catalitzador fonamental del canvi. L'estat emprenedor és proactiu: identifica els problemes, exerceix el lideratge convocant els actors que el poden resoldre i col·labora en el disseny de les solucions. Els serveis públics, orientats i integrats en la ciutadania, en modifiquen la funcionalitat i mouen el seu focus cap a la idea del valor públic entès com a servei al col·lectiu. Aquest estat emprenedor es retroalimenta amb el vigor d'una societat emprenedora. L'estat no podrà complir amb aquesta funció modernitzadora si la seva societat, amb el treball i l'exigència, no el vivifica.

Per tornar a començar, Catalunya necessita aquesta mena de política i hi ha institucions públiques que han de ser reformades perquè puguin donar serveis de millor qualitat i major equitat. D'aquestes institucions, la més important és la que té a veure amb l'aprenentatge. També n'hi ha, d'institucions, que es resisteixen a cooperar per facilitar el canvi (l'Estat espanyol centralitzador sense dubte, però també una determinada cultura administrativa). Sovint hi ha institucions que estan impossibilitades per transformar-se i cal crear-ne de noves o promoure nous models que posin en evidència que les antigues han esdevingut obsoletes. Davant del repte de la prosperitat, sigui com sigui, només compta allò que suma i aquella política que té el coratge de prioritzar la política de les coses, i arraconar les coses de la política. I és aleshores quan l'aliança institucional amb actors privats i de tercer nivell ha de permetre al país alinear-se al projecte modernitzador que proposa la Unió Europea.

Cal partir de la constatació que Catalunya ha perdut posició econòmica al món. Alguns dels sectors tradicionals de la nostra economia es van fent obsolets, d'altres guanyen pes i no són pocs els que hauran de modernitzar-se explorant les potencialitats de la digitalització i aprofitant l'oportunitat única que són els Fons Next Generation, tal com ha apuntat al seu informe el Comitè Assessor Catalunya-Next Generation EU. En tot cas, enfront d'aquesta pèrdua de poder econòmic, cal fer una crida ambiciosa perquè tot el talent treballi conjuntament amb l'objectiu de transferir tot el coneixement acumulat per transformar l'economia del país i propulsar-ne la productivitat. La Generalitat està en condicions de coordinar aquesta finestra per a la innovació, de la mateixa manera que ha d'activar les ajudes per tal que les petites i mitjanes empreses puguin digitalitzar els seus processos i oferir millors serveis. Són exemples d'actuació de l'estat emprenedor. Aquesta tasca catalitzadora ha de revertir en les institucions per tal que els beneficis que reporti aquesta funció permetin invertir en el sistema de drets i llibertats dels ciutadans; un sistema que ha evolucionat amb la pandèmia, evidenciant la interconnexió entre salut i protecció social i la conseqüent necessitat de pensar-los simultàniament.

De la mateixa manera el funcionament d'aquest estat dota d'una nova potencialitat l'acció parlamentària. Durant els darrers anys la recerca de la sobirania ha estat l'eix de la política catalana i, per tal de sincronitzar-lo amb el canvi de paradigma, potser caldria encaminar-la com a l'eina bàsica del desenvolupament del país: actuar com a motor de les aliances a diversos nivells (territorials i institucionals) i, a la vegada, fer-la més responsable del seus deures encomanant-li que modernitzi els seus mecanismes d'avaluació de l'acció governamental.

La qüestió és identificar actors que comparteixen aquest gran propòsit i que estan compromesos en aquest objectiu comú de país. Perquè tots hi som cridats. La cultura i la ciència, l'empresa, l'administració i la ciutadania en general. Des dels qui imaginen la metròpoli de Barcelona com una regió de cinc milions de persones —com es planteja al Pla Estratègic Metropolità— fins els qui exploren noves centralitats arreu del país. Del camp a les viles mitjanes fins als imants del mar i la muntanya que seguiran atraient visitants de tot el món. Catalunya no ha d'emmirallar-se en cap altre país perquè cap país és igual. Catalunya és un ecosistema petit, pel que fa a la dimensió, prou cohesionat i ben complex —ho evidencia des de la pluralitat de la seva geografia als pols de recerca o la densitat de la seva malla empresarial mitjana— que, precisament per aquest conjunt de particularitats, reuneix les condicions per actuar com un laboratori per trobar una fórmula de progrés i exportable: un model de societat en el qual la prosperitat econòmica i social, la sostenibilitat mediambiental i l'aposta per la ciència permetin situar la vida al seu centre i relliguin la riquesa que genera un teixit empresarial viu al bé comú. Catalunya com a laboratori obert de la nova democràcia responsable, creativa i global.

Pla d'acció per reactivar el país

3 àmbits, 12 objectius, 91 accions

ÀMBIT 1

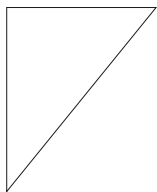
Una societat justa, apoderada i capaç

La crisi de la covid-19 ha imposat la virtualitat en un sistema educatiu i cultural i en un mercat laboral que, en les seves diferents etapes, àmbits i sectors, no està preparat per beneficiar-se dels avantatges i neutralitzar els inconvenients de l'activitat en línia. Alhora, la pandèmia ha posat les persones en una situació d'amenaça, tant per la mateixa malaltia com pel canvi que ha suposat en el seu entorn més immediat en termes de salut, ocupabilitat, habitatge o perspectives de futur. En aquest context cal apoderar la ciutadania en relació amb el seu procés vital i avançar cap a un model d'atenció integral que sigui més efectiu i proactiu.

OBJECTIU 1

Impulsar l'accés i la participació en la cultura tot innovant en continguts, formats i canals de distribució

Entenem l'accés a la cultura com la porta d'accés als drets i a l'esperit crític, i tant la cultura com l'educació com a motors de transformacions personals, col·lectives i de país. La rellevància de la cultura diu molt d'un país, i el sistema cultural català es juga

la seva identitat i personalitat pròpia dins un món cada cop més globalitzat i digitalitzat. El servei públic té unes funcions i arriba a un públic, però hi ha un altre món cultural que viu al marge, jove, creatiu, avançat, arriscat, sovint minoritari o de majories que tenen una altra dimensió no tractada des de les polítiques públiques. El sistema cultural actual és molt complex i les polítiques culturals han d'incidir de manera precisa en tot aquest entramat, potenciant els punts en què som capdavanters. Cal analitzar críticament, i posar al dia, tots els plans sectorials aprovats i no executats per manca de recursos, de coordinació administrativa i de voluntat política, i que van comptar amb la participació intensiva de tots els sectors culturals; i cal avaluar l'impacte, el retorn i la rendibilitat tant socials com econòmics del sector cultural, posant el focus en el desenvolupament de les persones i no només en el de les indústries o els equipaments.

ACCIÓ 1.1

Augmentar i reenfocar la inversió en cultura cap a la participació per garantir l'equitat en l'accés i garantir la igualtat d'oportunitats de capacició i desenvolupament personal

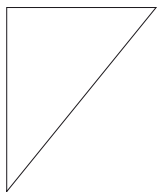
La inversió per càpita en cultura a Catalunya actualment se situa en 124 €/persona, mentre que la mitjana europea és de 210 €/persona, un volum que hauríem d'aspirar a assolir. Així mateix, la política cultural a Catalunya s'ha centrat, des de l'inici de l'autogovern, a donar suport a la creació d'una infraestructura cultural orientada a la creació i producció dels sectors artístics tradicionals (música, dansa, teatre, arts visuals i cinema), així com a finançar la construcció dels espais culturals destinats a difondre-la.

Aquesta necessitat de crear una infraestructura artística de base, separada del món de l'educació i l'aprenentatge, i la manca recurrent de recursos per a la cultura ens han portat a tenir el focus més en els objectes que no pas en els subjectes de la cultura. Ara cal centrar-se, també pressupostàriament, en la participació de la ciutadania en la cultura, garantir l'equitat en l'accés i augmentar les oportunitats de capacició i desenvolupament personal. El Departament de Cultura representa el 0,65 % del pressupost de la Generalitat de Catalunya, a França és el 2,5 % i a Portugal l'1,8 %. La davallada en el 50 % del pressupost de Cultura de la Generalitat des del 2009 fins ara ha suposat la desaparició de línies d'ajut a la creació, a la producció i a la promoció cultural. Per arribar als 210 €/persona reals cal coordinar les polítiques culturals i els pressupostos entre la Generalitat de Catalunya, les diputacions i els ens locals en una mancomunitat cultural efectiva.

ACCIÓ 1.2

Aprovar l'estatut de l'artista per tal d'assolir les garanties econòmiques i laborals a què tenen dret com a treballadors culturals

Artistes, creadors i professionals d'oficis relacionats amb el món de la cultura es troben, sobretot ara, en una situació de precarietat econòmica i laboral molt preocupant. L'estatut de l'artista és una reclamació històrica del sector artístic i cultural que es basa en l'establiment d'un marc legal que asseguri les condicions necessàries per al desenvolupament de la seva

activitat. Recull aspectes com el currículum formatiu, la contractació, la tributació i la propietat intel·lectual, entre d'altres temes vinculats a l'àmbit professional de la cultura i de les arts. Cal modificar la reglamentació actual per apropar-la a la realitat professional de l'àmbit i assolir les garanties econòmiques i laborals a què tenen dret els artistes.

ACCIÓ 1.3

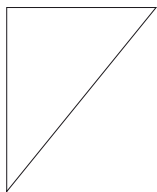
Promoure i desenvolupar els usos del català a Internet, dotant-nos d'infraestructures digitals culturals

Els nous models de consum i l'impacte de la digitalització en el sistema educatiu, els mitjans de comunicació i la societat en general fan que el futur del català és jugui a Internet. Cal actualitzar les eines que ens han d'ajudar a consolidar i desenvolupar la nostra identitat cultural en aquest context cada cop més dinàmic i global. Cal dotar-nos d'infraestructures digitals culturals, com ara el programa AINA, impulsat pel Barcelona Supercomputing Center, que ha de facilitar que els sistemes d'intel·ligència artificial emprin el català, així com crear els mecanismes de diplomàcia tecnològica i empresarial que ens permetin anar més enllà de l'actual activisme reivindicatiu i passar a disposar d'un servei que promogui i ajudi de manera proactiva qualsevol empresa del món a incorporar el català dins les seves opcions, amb especial èmfasi en les empreses de serveis digitals massius. Cal crear també un espai que vertebrï i enforteixi un ecosistema ric i dinàmic en català a Internet i promoure la creació de recursos i continguts educatius en format audiovisual i disponibles a la xarxa. Cal promocionar l'ús social de la llengua catalana, adoptant polítiques que se centrin en l'ús social entre les persones joves (ús social inferior al 43,2 %) i en les nascudes fora de Catalunya (inferior al 8 %).

ACCIÓ 1.4

Afrontar els reptes del sector audiovisual i digital a Catalunya, refundant els mitjans de comunicació públics per tal que esdevinguin un motor d'innovació en continguts, formats i canals de distribució

La ràdio i la televisió públiques ja no són suficients per desenvolupar el sector audiovisual i digital a Catalunya. Cal millorar i fer complir les lleis que protegeixen l'audiovisual català, així com refundar els mitjans de comunicació públics pel que fa a governança, finançament, transparència i eficiència dels seus equips professionals, actualitzant-ne els objectius per esdevenir motor d'innovació en continguts, formats i canals de distribució. La col·laboració publico-privada i les noves plataformes digitals han de jugar un paper cabdal en la construcció d'un espai decisiu de participació cultural que posi l'ús del català als nivells adequats per garantir-ne el futur, ambicionant esdevenir el *hub* audiovisual i digital del sud d'Europa amb el català com a eina d'especialització i produint en castellà i anglès.

ACCIÓ 1.5

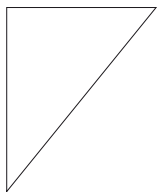
Coordinació dels espais de cultura de proximitat per afavorir l'intercanvi i aprenentatge compartit

Per garantir el treball cultural i social des de la màxima proximitat, cal disposar d'un pla de detecció, dignificació i coordinació de tots els espais de cultura de proximitat que els permeti actuar, reunir-se i activar-se culturalment i socialment. Aquestes entitats i aquests actors de treball voluntari han de tenir escenaris institucionals de concertació social de la seva activitat i de dignificació de la seva feina que els allunyi de la competitivitat de les subvencions i els ajudi a construir en llibertat des de la primera línia d'acció, facilitant la col·laboració entre agents i l'intercanvi d'experiències, accions i aprenentatges. En els llocs on es detecti capacitat d'acció i no es disposi d'espais, les escoles poden ser uns llocs idonis; però, a més, cal fer una revisió crítica del Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya (PECCat) 2010-2020, orientat a dotar els nostres municipis dels equipaments que han de garantir l'accés a la cultura al conjunt de la ciutadania, revisant quin n'ha estat el desplegament i reordenant el Pla amb la mirada posada al 2030 i les necessitats postcovid, posant especial èmfasi en la planificació i la concertació d'espais de música en directe, en perill real d'extinció. També cal estudiar, amb la implicació del jovent, quina relació s'ha d'establir després de la pandèmia entre el món digital i la participació cultural, associativa, d'acció social i de creativitat; així com per quins models optaran els espais relacionals, els nous formats, les diferències de participació quant a gènere i plataformes. Aquest programa ha d'estar concebut i treballat sota la filosofia d'innovació oberta per tal que els seus aprenentatges reverteixin a la comunitat associativa i educativa.

ACCIÓ 1.6

Dotar les grans infraestructures culturals de Catalunya de la planificació, el finançament, la coordinació d'activitat i la projecció internacional conjunta que necessiten

Les grans infraestructures culturals de Catalunya estan atrapades en una lògica de negociació anual centre a centre i la gestió de les seves estructures excessivament burocratitzades. Cal aprovar una política d'estabilitat pressupostària i de concertació de polítiques culturals entre les diferents administracions implicades (Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona i Diputació de Barcelona) mitjançant contractes programa que permetin actuar de manera conjunta i amb visió global. En aquesta línia, cal establir una negociació conjunta entre aquestes administracions i el Ministeri de Cultura per canalitzar els fons de l'Estat de manera global i no centre a centre, i evitar així que l'Estat participi en els òrgans de govern de les grans infraestructures culturals. Cal reconèixer que aquestes infraestructures, juntament amb els centres d'educació superior artística, són centres de recerca formal i artística i cal, per tant, dotar-los d'una normativa específica que els permeti la gestió i atracció del talent a imatge del que passa en els centres de recerca avançada del país. Cal fomentar a través d'aquests grans equipaments la circulació internacional d'idees, projectes culturals, creadors i professionals. I, finalment, cal desplegar programes pedagògics en col·laboració amb tota la comunitat educativa (universitats, centres de formació de professorat, escoles i educació en el lleure) que superin decididament la lògica de l'intercanvi mercantil al qual ara es veuen obligats i suposin un treball educatiu col·laboratiu.

ACCIÓ 1.7

Incorporar l'educació artística als centres d'aprenentatge

Cal dotar de les eines necessàries la comunitat educativa per incorporar a l'escola projectes i propostes vivencials i significatives d'educació artística, que permetin connectar els alumnes amb la cultura. En aquest sentit, cal generar i potenciar connexions amb els artistes per tal que, alhora, actuïn i generin connexions al seu voltant. Aquesta acció és especialment important durant (o des de) la primària i pot actuar com un motor potenciador del coneixement interdisciplinari tot connectant l'art amb la geografia, la sociologia, la poesia, la política i les ciències. No podem deixar els aprenentatges humanistes i artístics fora de les hores lectives a les quals només tenen accés els qui tenen mitjans suficients ni només en mans de centres especialitzats en art i música. L'educació artística és un dret que garanteix l'accés universal a la pràctica artística. Una eina podria ser crear una direcció general d'educació i ensenyaments artístics al Departament d'Educació. Actualment aquest estudis depenen de la Direcció General de Formació Professional i Ensenyaments Especials.

ACCIÓ 1.8

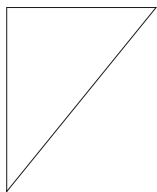
Fomentar la lectura com a mecanisme de desenvolupament competencial i pensament crític al llarg de la vida

Cal impulsar el foment de la lectura en col·laboració amb les institucions educatives del país per tal de desenvolupar el pensament crític, aprendre a aprendre i ajudar a generar competències al llarg de la vida. Cal implementar correctament el pla lector a Catalunya vigent fins al 2030, aprovat recentment a partir de la col·laboració entre el Departament de Cultura i el Departament d'Educació per tal que incideixi de manera decisiva en el sistema educatiu a través dels alumnes, el professorat i els formadors per tal de crear espais emocionals que fomentin la lectura, la comprensió, la capacitat crítica i la creativitat. Cal potenciar, alhora, el comerç de proximitat a través de la xarxa de llibreries i impulsar el foment de la lectura amb la comunitat educativa i la xarxa de biblioteques. Les biblioteques escolars són la porta d'accés a la lectura universal i els municipis lectors una gran idea.

ACCIÓ 1.9

Repensar el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

Cal repensar el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA), creat l'any 2008, per tal que esdevingui un òrgan independent de control i avaluació efectiva del retorn social de l'acció cultural de totes les administracions del país, avalui l'eficiència i efectivitat de les accions endegades i finançades amb recursos públics, i assegurï la coordinació entre totes les administracions i també amb la resta d'iniciatives privades socials i empresarials. Això només ho pot fer un òrgan independent de l'administració i que tingui una autoritat basada en la qualitat i el reconeixement incontestable dels seus membres i de com aquests són elegits, cosa que reclama eliminar els efectes de la llei òmnibus i permetre al CoNCA l'adscripció, la dependència i l'obtenció de recursos del Parlament de Catalunya.

OBJECTIU 2

Accelerar la transformació del sistema educatiu

L'educació és un pilar fonamental de la societat, i en aquests temps de canvi serà encara més necessari que el nostre sistema educatiu prepari els futurs ciutadans per jugar un paper actiu i transformador. En aquest context, considerem fonamental la transformació educativa, garantir l'equitat, evitar el fracàs escolar i fomentar l'educació al llarg de la vida.

ACCIÓ 2.1

Accelerar la transformació educativa i establir un pla per digitalitzar-la

Cal un pla que garanteixi la progressiva incorporació de les escoles a un sistema educatiu enfocat al desenvolupament integral dels infants, amb una proposta curricular i d'avaluació en clau competencial que garanteixi una oferta personalitzada d'acompanyament i orientació al llarg de tota l'escolarització. El

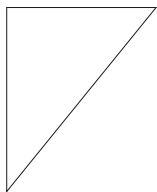
pla ha de ser escalable a tot el territori, recollir les iniciatives ja existents, avaluar la qualitat a partir de les evidències dels resultats i dotar-se d'eines per valorar els processos. En aquest context cal tornar a definir les infraestructures digitals dels centres i els models per a l'aprofitament de la tecnologia en relació amb els continguts, els materials educatius, els sistemes de seguiment i avaluació, i el mateix funcionament de la institució. Això, tant en un context d'aula com de personalització i aprenentatge distribuït, per tal de garantir l'accés de tots els alumnes a dispositius electrònics i a la connectivitat, així com la seguretat i confidencialitat de les seves dades.

ACCIÓ 2.2

Augmentar l'autonomia dels centres educatius i enfortir les xarxes educatives al territori

Cal ampliar les competències i les funcions dels equips, potenciar-ne la capacitat de liderar la transformació educativa i incorporar processos eficients de rendició de comptes. En aquest sentit, cal recuperar propostes fetes com a conseqüència de la Llei d'educació de Catalunya (LEC), així com afavorir la creació d'equips educatius estables i cohesionats

dissenyant un nou sistema de reclutament i incorporació a la funció docent, augmentant la flexibilitat en les comissions de serveis i avançant cap a un cos únic de professorat per a les etapes obligatòries. En l'àmbit local i comarcal cal estendre i dotar financerament els pactes i els plans educatius, marcant prioritats i planificant-ne la gestió amb els actors d'Educació, Serveis Socials, Benestar i Família, Joves, Ocupació i Salut, per tal que les xarxes educatives contemplin l'educació tant dins com fora de l'escola, i garanteixin la coordinació de les iniciatives i l'avaluació dels resultats. La cooperació i el treball coordinat han de suposar un estalvi de recursos.

ACCIÓ 2.3

Garantir una escolarització equilibrada i universalitzar l'accés a l'educació infantil de primer cicle

El hàndicap en l'accés a l'educació 0-3 afecta especialment els infants de famílies desfavorides, i l'entorn social és la primera causa de les diferències en expectatives i resultats educatius. Cal prioritzar els infants en risc de pobresa, per mitjà de beques que cobreixin els costos directes i indirectes de l'escolarització, i campanyes de sensibilització i activació de la demanda, sobretot entre col·lectius vulnerables. Cal avançar en la línia del decret d'admissió d'alumnat i garantir una escolarització equilibrada que redueixi significativament la segregació escolar i assoleixi una distribució més equitativa de l'alumnat.

ACCIÓ 2.4

Dissenyar un pla d'abordatge del fracàs escolar i l'abandonament prematur tot millorant les estratègies de diagnòstic precoç i el seguiment personalitzat

A escala global, però especialment quant a infants en situació de vulnerabilitat, cal millorar les estratègies de diagnòstic i seguiment de trastorns de l'aprenentatge, i fer un seguiment de les cohorts d'alumnes per analitzar-ne els motius i establir plans específics. Caldrà reorganitzar la dedicació i la formació del professorat, i altres professionals, per poder incrementar quan calgui les tasques d'acció tutorial i d'orientació personalitzada, especialment en els centres de major complexitat.

ACCIÓ 2.5

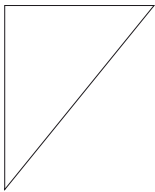
Millorar la formació professional impulsant la dualitat i la formació contínua

Falta un abordatge coordinat de la formació professional per tal que esdevingui una formació eficaç, prestigiada i vinculada al territori. Per assolir-ho cal posar en valor l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals, continuar amb els canvis legislatius i promoure una governança que inclogui l'empresa, impulsant la dualitat i fent un plantejament pràctic centrat en l'aplicació a l'entorn laboral. Cal potenciar els estudis de formació professional de grau superior i que els centres que l'imparteixen també facin formació contínua.

ACCIÓ 2.6

Fomentar les escoles de segona oportunitat i les escoles d'adults

Cal establir diferents mecanismes per assegurar la formació permanent i l'actualització al llarg de la vida, a fi d'obrir el ventall d'oportunitats i de possibilitats de desenvolupament per a tothom. En primer lloc, amb una proposta a tot el territori d'escoles de segona oportunitat i professionalitzadores per a joves i, en segon lloc, revisant el portafolis digital formatiu ja proposat per la LEC per tal que esdevingui un recurs al llarg de la vida amb una perspectiva oberta que vagi més enllà de la formació reglada.

OBJECTIU 3

Crear un sistema integral d'atenció i cura de les persones al llarg de la vida

Proposem desenvolupar un sistema sociosanitari sostenible, integral i preventiu d'atenció i cura de les persones al llarg de la seva vida, abastant aspectes com ara la perspectiva de gènere i la valoració del treball de cura, la pobresa en les seves diferents formes, la salut mental i el benestar emocional, i la promoció d'hàbits i alimentació saludables.

ACCIÓ 3.1

Crear un organisme únic que medii l'àmbit social i el de salut, establint una finestreta única

A Catalunya ja s'han dissenyat molts plans d'integració social i sanitària (PINSAP, PAISS i ENAPISC, entre d'altres) però a la pràctica, per bé que hi iniciatives en determinats àmbits territorials i per certs serveis específics com ara els circuits de violència de gènere, el sistema públic de salut i el sistema públic de serveis socials són del tot independents. Cal crear un organisme que medii entre l'àmbit social i el de salut, per tal de dotar-nos d'un sistema sociosanitari integral, integrat i preventiu, amb criteris d'equitat territorial i sumi els recursos econòmics. Cal establir una finestreta única des d'una òptica territorial de proximitat, gestionada per l'organisme més proper i amb poder de decisió, sense caure en el risc de medicalitzar els serveis socials. La transversalitat dels serveis i les taules territorials són peces clau per garantir l'accessibilitat de tota la ciutadania als serveis i recursos disponibles per dur una vida saludable, digna i el màxim d'autònoma. De fet, els problemes de salut tenen el seu origen en la genètica i la clínica, però sobretot en els hàbits i els factors socioeconòmics. Cal construir conjuntament entre el sector social i el de salut les prioritats en recerca social i sanitària, establint indicadors i sistemes d'avaluació que permetin avançar en la prevenció, el diagnòstic i la detecció de les necessitats de les persones. Cal decidir també de comú acord la política de la transferència no acadèmica del coneixement científic, actualment centrada en el coneixement estrictament sanitari.

ACCIÓ 3.2

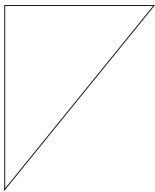
El treballador social com a referent de cada persona des del dia que naixem amb caràcter universal

Cal establir la figura del/de la treballador/a social com a referent des del dia que naixem; independentment de l'edat, i amb caràcter universal tothom ha de tenir un professional de referència que l'acompanyi en el desenvolupament vital, en especial

A Catalunya ja s'han dissenyat molts plans d'integració social i sanitària (PINSAP, PAISS i ENAPISC, entre d'altres) però a la pràctica, per bé que hi iniciatives en determinats àmbits territorials i per certs serveis específics com ara els circuits de violència de gènere, el sistema públic de salut i el sistema públic de serveis socials són del tot independents. Cal crear un orga-

nisme que medii entre l'àmbit social i el de salut, per tal de dotar-nos d'un sistema sociosanitari integral, integrat i preventiu, amb criteris d'equitat territorial i sumi els recursos econòmics. Cal establir una finestreta única des d'una òptica territorial de proximitat, gestionada per l'organisme més proper i amb poder de decisió, sense caure en el risc de medicalitzar els serveis socials. La transversalitat dels serveis i les taules territorials són peces clau per garantir l'accessibilitat de tota la ciutadania als serveis i recursos disponibles per dur una vida saludable, digna i el màxim d'autònoma. De fet, els problemes de salut tenen el seu origen en la genètica i la clínica, però sobretot en els hàbits i els factors socioeconòmics. Cal construir conjuntament entre el sector social i el de salut les prioritats en recerca social i sanitària, establint indicadors i sistemes d'avaluació que permetin avançar en la prevenció, el diagnòstic i la detecció de les necessitats de les persones. Cal decidir també de comú acord la política de la transferència no acadèmica del coneixement científic, actualment centra-

Actualment al nostre país tothom té un metge o una metgessa de capçalera, en canvi l'accés al/a la treballador/a social està estigmatitzat. S'entén que s'ha d'ajudar les persones en situacions límit (addiccions, salut mental, pobresa extrema, exclusió social, etc.), però la covid-19 ha demostrat que el risc de caure en situacions de vulnerabilitat pot arribar de manera sobtada, tot i haver estat en una bona posició social.

en els moments més difícils o en els punts d'inflexió vitals, amb una mirada holística i potenciadora de la relació de la persona amb la comunitat, integrant la visió educativa, cultural, sanitària i social.

ACCIÓ 3.3

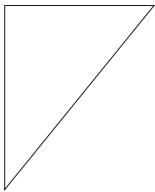
Llei d'acció concertada per a la provisió dels serveis d'atenció a les persones al marge de la Llei de contractes del sector públic

Els serveis que es lliciten es regeixen per la Llei de contractes del sector públic, que regula qualsevol tipus de compra per part de l'administració i que no és adequada per la naturalesa dels serveis socials. Cal disposar d'una llei d'acció concertada que garanteixi la protecció dels drets socials, l'interès general i la qualitat d'atenció a les persones (especialment les més vulnerables), que reconegui l'especificitat i la rellevància dels serveis d'atenció a les persones i n'asseguri la cobertura. D'acord amb el que permet la normativa europea i estatal, ha d'articular la gestió dels serveis a les persones al marge de la Llei de contractes del sector públic i amb la iniciativa social no lucrativa com a aliada estratègica. L'acció concertada com a fórmula no contractual assegura l'eficiència i el màxim retorn social dels recursos públics, a partir d'una gestió que limiti l'interès econòmic, reinverteixi els excedents i es basi en el diàleg i la corresponsabilitat per aconseguir uns objectius compartits: la defensa dels drets socials i la millora de la qualitat de vida de la ciutadania.

ACCIÓ 3.4

Llei d'ordenació de les professions del sector de l'atenció a les persones que garanteixi equitat en els sous i condicions laborals amb independència de si realitzen la seva activitat professional en el sector sanitari o social

Actualment per una mateixa categoria professional hi ha models retributius diferents en funció de si es treballa al sector de la salut o al social. Aquesta situació ja es va viure dintre del mateix sector salut i fa un temps es va homogeneïtzar. Al mateix temps cal formar amb més competències els professionals de gericultura per tal que puguin desenvolupar funcions entre auxiliar i infermeria. Aquesta figura té molt sentit en l'àmbit de l'atenció a la dependència i l'atenció de llarga durada. Cal, doncs, disposar d'una llei d'ordenació de les professions de l'àmbit social que garanteixi el reconeixement econòmic de la carrera professional del conjunt de treballadores i treballadors del sector de l'atenció a les persones (salut i social) amb equitat en els sous i de condicions laborals dels mateixos professionals, amb independència de si realitzen la seva activitat professional en el sector sanitari o social, i que defineixi un pla garantit de formació continuada.

ACCIÓ 3.5

Mesurar i visibilitzar el valor econòmic del treball de cura no remunerat i adoptar mesures que ens encaminin cap a la corresponsabilitat des d'una perspectiva d'equitat de gènere

fer difusió d'aquests resultats per contribuir a la valoració social del treball de cura i promoure la corresponsabilitat de les tasques de cura des d'una perspectiva d'equitat de gènere.

Hi ha un autèntic desconeixement sobre l'abast i la importància del treball no remunerat vinculat a la cura de les persones. Cal mesurar de manera rigorosa i sistemàtica el valor econòmic d'aquest treball de cura no remunerat, desenvolupat majoritàriament per dones, en relació amb el cost d'oportunitat (feina perduda), l'aportació al PIB i les hores de feina (enquestes d'usos del temps). L'any 2017 l'Observatori Dona, Empresa i Economia va quantificar aquests tres paràmetres, i proposem que passin ja a formar part dels indicadors de conjuntura econòmica. Caldrà

ACCIÓ 3.6

Contractes laborals dignes per a les persones ocupades en treballs domèstics i de cura de persones dependents que garanteixin la protecció social i una jubilació digna

adultes grans (40-60 anys), majoritàriament dones, ocupades en treball domèstic i de cura de persones dependents a les llars (molts d'elles d'origen migrat) uns contractes laborals equiparats al règim general de la seguretat social, que en garanteixin la protecció social (en cas de malaltia, vacances, etc.) i una jubilació digna.

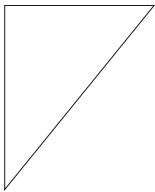
El Reial decret 1620/2011, de 14 de novembre, regula la relació laboral de caràcter especial del servei de la llar familiar, segons la qual les persones ocupades en treballs domèstics i de cura de persones dependents no tenen dret a l'atur i en cas de malaltia no cobren de l'Estat fins al 9è dia. En la pràctica, molt sovint no tenen ni contracte laboral ni estan donades d'alta a la seguretat social; en conseqüència, treballen sense prestacions i en el moment de jubilar-se no tenen dret a cap pensió. Cal garantir a les persones

ACCIÓ 3.7

Transformar el model d'atenció domiciliària potenciant l'entorn comunitari, la predicció, la prevenció i l'acompanyament amb el binomi tecnologia i professional

ció i atenció és insostenible. Actualment es complementa la manca de resposta pública des de les mateixes famílies amb serveis privats, la majoria prestats per treba-

Hi ha un increment de l'esperança de vida i envelliment de la població i una voluntat manifesta de les persones de poder viure a casa el màxim temps possible. La Llei de la dependència està infrafinançada i, per tant, l'atenció que estan rebent les persones a casa està per sota del que realment necessiten (la mitjana és d'1 hora setmanal). Si tenim en compte que en el conjunt d'Europa faran falta 1,3 milions de professionals més ens els propers anys, que el finançament actual ja està per sota del necessari i que l'esperança de vida creix, el model actual de prescrip-

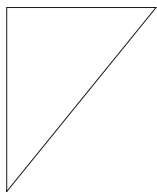
lladores de la llar en règim d'interinatge que fan igualment que no sigui sostenible en el temps la ràtio d'un professional per cada persona que demana atenció, a banda que és un model de treball que precaritzava fortament el sector i que una societat moderna ha d'erradicar. Alhora, la tecnologia aplicada fins al moment basada en la tele-assistència és reactiva i no pot preveure situacions de risc de les persones. Cal, doncs, transformar el model d'atenció domiciliària, fer-lo accessible a totes les etapes de la vida i potenciar l'entorn comunitari, la predicció, la prevenció i l'acompanyament amb el binomi tecnologia i professional, per millorar l'eficiència i fer-lo sostenible i universal. S'ha d'intensificar la cobertura segons les necessitats reals de les persones i cal incorporar la persona i l'entorn cuidador en la decisió dels serveis necessaris. Es donarà valor a potenciar l'entorn comunitari a través de les diferents xarxes de cada territori o de cada persona, mitjançant el suport continuat, amb accions de respir per a les persones cuidadores.

ACCIÓ 3.8

Ampliar la cobertura de renda garantida de ciutadania per reduir l'alarmant bretxa entre els actuals perceptors i les persones que viuen amb carència material severa i en risc de pobresa

Mentre no s'estableixi una renda bàsica universal incondicionada a Europa, a Catalunya cal ampliar la cobertura de la renda garantida de ciutadania (RGC, aprovada el 2017 a Catalunya després d'una iniciativa legislativa popular) multiplicant com a mínim per 4 les persones perceptores per tal de reduir l'alarmant bretxa entre les persones perceptores actuals de la RGC i les persones que viuen amb carència material severa i en risc de pobresa. La RGC ha d'identificar els col·lectius prioritaris (infància, famílies monoparentals, joventut, dones víctimes de violència mas-

clista, persones sense feina i/o amb carències materials greus) amb l'objectiu d'assolir la igualtat d'oportunitats i el reequilibri territorial. La RGC ha de permetre transitar pels diferents moments vitals de la persona (diferents situacions d'ocupació, per exemple) i preveure la sortida possible a cada situació, evitant l'eterna roda de precarització/exclusió; és a dir, sense penalitzar-ne els perceptors (amb la cancel·lació d'aquest dret) en cas de trobar una feina precària temporal, que el tornarà a situar a la pobresa un cop s'acabi. Abans de la pandèmia les persones perceptores de la RGC eren unes 140.000, mentre que les que vivien amb carència material severa eren 440.000 i les persones en situació de risc de pobresa (taxa AROPE del 23,6 %) eren 1.770.000. Durant la pandèmia, amb la crisi econòmica i social que s'ha generat, entre gener i setembre del 2020 només s'han beneficiat de la RGC unes 12.000 persones addicionals.

ACCIÓ 3.9

Fer efectiu l'acompanyament i la integració social per a les persones amb problemes de salut mental i discapacitats per tal que puguin desenvolupar una vida plena i amb autonomia personal

a tots aquests serveis d'acompanyament que permeten l'autorealització i l'autonomia personal són complicats i el temps d'espera per accedir-hi és lent, deixant la responsabilitat d'algunes activitats exclusivament a les associacions privades.

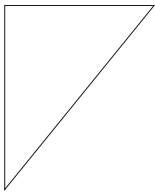
Cal tenir especial cura de les persones amb problemes de salut mental i amb discapacitats per tal que puguin desenvolupar una vida plena i amb autonomia personal tot garantint l'accés a un acompanyament, a activitats comunitàries, a un treball protegit vinculat a l'activitat econòmica que millor s'adapti a la seva diversitat funcional i a un habitatge adequat a les seves necessitats a la població on resideixen, ja sigui un pis individual o compartit, una residència o una comunitat terapèutica, o un pis en un bloc d'habitatge socialment inclusiu. Actualment el circuit d'accés

ACCIÓ 3.10

Pla nacional contra la violència masclista que posi al centre d'atenció la dona i que permeti avaluar el grau d'implementació i l'eficiència dels circuits existents

També es va preveure, en l'article 80, que l'Institut Català de les Dones fos l'element vertebrador de la coordinació. En la pràctica, la qualitat de l'atenció que s'ofereix a les dones depèn del compromís de cada professional, i les associacions més veteranes, com Tamaia, que van impulsar la cura de les víctimes de la violència des d'una actitud d'acolliment i reparadora, han tancat per manca de suport financer i material institucional. El tema és greu perquè les dones passen anys, vuit de mitjana, sent víctimes de violència masclista abans no decideixen mobilitzar algun tipus de recurs d'ajuda, i el temps que tarden a accedir a un habitatge tutelat és de sis mesos. Cal un pla nacional contra la violència masclista que posi al centre d'atenció la dona i que permeti avaluar el grau d'implementació del protocol marc i l'eficiència dels circuits integrats existents (salut i social); formar en la detecció, l'acollida i l'acompanyament d'una manera continuada els diferents professionals que poden intervenir; crear els circuits en els territoris que no en tenen i dotar de lideratge polític la coordinació de cada circuit; augmentar la dotació de recursos, tant humans com materials, per poder fer front a totes aquestes necessitats, i completar les estadístiques sobre les actuacions efectuades (dones assistides, places en cases d'acollida...) amb una estimació de la demanda no satisfeta d'aquest tipus de serveis de cures i d'acompanyament.

Durant la pandèmia de la covid-19 les trucades al telèfon d'atenció per violència masclista han augmentat el 24,5 %. El 2020 els mesos amb més registres van ser d'abril a juny amb el 35,2 %. La Llei catalana 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista va establir el protocol marc que calia aplicar al territori, però en l'avaluació que es va fer deu anys després només hi havia 5 circuits supracomarçals desplegats sense cap lideratge, i a la resta de Catalunya ara encara no n'hi ha cap.

OBJECTIU 4

Fomentar l'habitatge digne, assequible i sostenible com a mecanisme de lluita contra les desigualtats

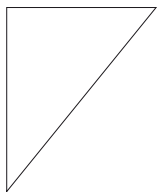
L'accés digne a un habitatge digne és un mecanisme imprescindible per al desenvolupament social, la lluita contra les desigualtats i la protecció dels col·lectius vulnerables. Cal incrementar de manera substancial el parc d'habitatges assequibles. El Pla Territorial Sectorial de l'Habitatge de Catalunya, aprovat l'any 2007, que estimava crear en quinze anys 245.000 nous habitatges assequibles en àrees de forta demanda, ha quedat molt lluny dels seus objectius. L'any 2019, per exemple, es van acabar 8.831 habitatges, dels quals només 945 tenien algun tipus de protecció.

ACCIÓ 4.1

Pla de xoc territorial per a l'habitatge assequible que permeti que d'aquí a 10 anys el 10 % de l'habitatge sigui públic

Cal fer una intervenció inicial decidida per cobrir les mancances estructurals d'habitatge social i assequible i apropar-nos a l'objectiu de crear un parc d'habitatge públic capaç de mantenir-se i ampliar-se en el temps. Cal una política integral que permeti que d'aquí a 10 anys el 10 % de l'habitatge sigui públic. Per fer-ho s'ha d'impulsar un pla des d'una perspectiva territorial adequada a l'escala de cada municipi,

fugint de les obres d'habitatge massiu segregat d'altres èpoques a favor de la simultaneïtat de petites operacions d'habitatges integrades en els teixits existents. El resultat ha de ser una política d'habitatge social i assequible suportada per unes bones bases urbanístiques, una política activa de reserva i ampliació de sòl públic, i un pla temporalitzat d'actuacions a tots els municipis del territori català. Aquesta intervenció inicial requeriria que, en la legislatura que ara s'inicia, es construeixi el 60 % de l'habitatge públic necessari per arribar al 10 % global d'aquí a 10 anys. Per assolir-ho calen mesures decidides, ràpides i concretes, com: impedir la venda de sòl públic; mobilitzar sòls de reserva d'habitatge protegit; escurçar terminis en la tramitació dels projectes; simplificar normatives; mobilitzar els pisos buits, incentivant-ne la cessió d'ús obligatòria per ampliar el parc públic, i actualitzar el sistema de valoració immobiliària segons l'eficiència energètica i la polivalència i la durabilitat de l'espai construït. Amb aquest conjunt de mesures, la construcció d'habitatge públic de lloguer social, sempre sota un estricte control públic, es pot finançar mitjançant models de col·laboració publicoprivada: cessió de sòl públic en dret de superfície mitjançant licitacions públiques de projecte, obra i posterior manteniment per edificar i gestionar la promoció d'habitatge protegit en règim de lloguer assequible durant períodes de temps suficients per recuperar les inversions inicials, amb mecanismes de transparència tant en els costos globals de projecte, obra i gestió, com dels ingressos per lloguers i manteniments. Passat el termini del dret de superfície, el sòl i l'edificació han de retornar al patrimoni de l'administració pública.

ACCIÓ 4.2

Prioritzar la rehabilitació en lloc de l'enderroc i la construcció de nous habitatges

Cal impulsar una nova cultura de la rehabilitació a tot el país que prioritzi la rehabilitació, ampliació i transformació en lloc de l'enderroc o la transformació de sòl rural en sòl urbà. Això ajudarà a tenir un territori més cohesionat i més compacte, i contribuirà a reduir la petjada ecològica de Catalunya. Algunes accions concretes poden ser: autoritzar només en casos molt justificats l'enderroc (ruïna física o ruïna econòmica); incentius fiscals i d'edificabilitat per promoure la rehabilitació energètica del parc d'habitatges construït abans del 1970; ajudes públiques directes a comunitats de propietaris per rehabilitar finques per tal de reduir consums energètics i millorar la seguretat de les instal·lacions; impulsar les àrees de rehabilitació integral amb model de cooperació; i, especialment, agilitzar la tramitació de la llicència d'edificació juntament amb totes les altres vinculades a la promoció (ocupació de via pública, grua, gual, enderroc, comptadors provisionals d'obra, etc.), incrementar les densitats allà on sigui factible, i cartografiar i conèixer el parc d'habitatge existent per tal d'erradicar situacions d'infrahabitatge i sobreocupacions.

ACCIÓ 4.3

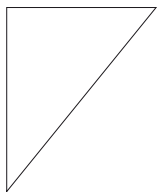
Monitorització de l'oferta i la demanda d'habitatge públic per tal d'ajustar-les millor tot coordinant les polítiques municipals i regionals i supervisant la consecució dels objectius anuals

Monitorització del volum anual de producció d'habitatges públics, tot garantint el número mínim d'habitatges assequibles a construir o rehabilitar anualment. Aquest seguiment permetrà una millor coordinació dels processos municipals amb les polítiques territorials i ajustar l'oferta a les poblacions on hi ha més demanda acreditada. Caldrà publicar mensualment els projectes redactats, tramitats, en obres i lliurats a tot el territori, contrastant l'oferta de pisos públics creats amb la demanda a cada municipi i regió.

ACCIÓ 4.4

Coordinar la política d'habitatge amb els serveis socials per tal de cobrir amb celeritat les situacions d'emergència i disposar d'un sistema d'ajuts extraordinaris mentre s'amplia el parc públic d'habitatges en els propers 10 anys

Cal abordar la problemàtica de l'habitatge des d'una perspectiva integral (urbanística, social, legal, econòmica i ambiental) posant a disposició dels qui més ho necessiten, amb celeritat, habitatges assequibles. Per tal de poder materialitzar aquests objectius cal dotar de més recursos l'Agència Catalana de l'Habitatge, amb un èmfasi especial al tractament de l'emergència, amb capacitat i mitjans per a una resposta efectiva immediata, i amb un parc propi per atendre casos vulnerables. Mentre s'amplia el parc públic d'habitatges en els propers 10 anys, caldrà concedir ajuts públics a les famílies i col·lectius vulnerables per fer front al pagament de l'habitatge. Així doncs, cal seguir implementant la regu-

lació dels preus del lloguer i fomentar les borses de lloguer de l'administració pública, incloent pisos del parc privat a canvi de garanties als arrendadors que mobilitzin el seu pis a la borsa de lloguers socials, així com implementar la segona oportunitat davant l'impagament d'hipoteques i lloguers. Finalment, cal un pla de xoc per treure de la precarietat totes les persones inscrites a la mesa d'emergències, estimades en unes 3.000, i que en estar acollides en hotels i pensions suposen un cost social i econòmic més alt que no pas el de construir habitatges definitius.

ACCIÓ 4.5

Impulsar accions específiques per a les àrees urbanes d'alta densitat que garanteixin habitatges assequibles en un model de ciutat d'usos mixtos integrats

Les àrees urbanes denses tenen molta capacitat per regenerar, densificar i reprogramar sòls obsolets, però també és on el repte de l'assequibilitat és més gran. Fugint dels vells models de producció massiva d'habitatges segregats, convé apostar per la implementació de mesures innovadores que afavoreixin, per exemple, els canvis d'usos de pisos i locals buits en planta baixa per crear nous habitatges tot equilibrant una ciutat mixta, caminable i amb comerç de proximitat. D'altra banda, cal establir una nova regulació clara i

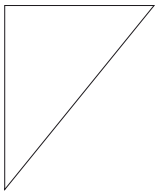
eficaç per ordenar jurídicament, tributàriament i urbanísticament els apartaments d'ús turístic.

ACCIÓ 4.6

Impulsar accions específiques per al món rural com a part d'una estratègia global de repoblament de la Catalunya buida

El món rural, per oposició a les àrees denses urbanes, ha sofert un despoblament durant les darreres dècades. Per tal d'assolir un major equilibri territorial i treure pressió de les àrees urbanes més denses, cal fomentar la construcció d'unitats d'habitatge protegit que portin famílies i gent jove a pobles que necessiten repoblar-se. Això es pot fer distribuint estratègicament els pisos assequibles i introduint incentius fiscals per a la rehabilitació i recuperació de masies.

És molt important que aquests plans locals d'habitatge es planifiquin de manera coordinada amb la construcció i posada en funcionament de la infraestructura de serveis públics necessaris (educació, sanitat, etc.) per acollir la nova població.

ÀMBIT 2

Una economia competitiva basada en el talent i la innovació

La crisi de la covid-19 ha estat un xoc per a l'activitat econòmica del país. Ha posat en risc la supervivència de moltes empreses i famílies i ha fet palesa la necessitat de renovar les apostes estratègiques, millorar infraestructures bàsiques i augmentar els nivells d'innovació i digitalització tot fent-les més sostenibles.

OBJECTIU 5

Innovar en sectors tradicionals i nous per recuperar posició al món

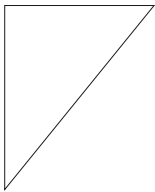
La competitivitat depèn més que mai de la nostra capacitat d'incorporar innovació de manera àgil als processos, models de negoci i estructures organitzatives, posant èmfasi en la innovació verda, vinculada a la sostenibilitat; i blava, vinculada a l'alta complexitat, que dona lloc a productes, serveis i indústries senceres amb elevats retorns econòmics i socials. La innovació en sectors tradicionals de l'economia com el comerç, el turisme i la logística també resulta fonamental. La millora de la nostra capacitat d'innovar dependrà de la millora dels nostres ecosistemes d'emprenedoria i de la nostra capacitat de convertir la recerca en transferència del coneixement.

ACCIÓ 5.1

Creació d'un grup interdisciplinari i permanent per innovar en regulació en camps clau per a la modernització del país

Al llarg d'aquest informe es proposen accions en múltiples camps que requereixen un nou marc legislatiu innovador. Catalunya no ha aprofitat la seva autonomia per legislar en camps que li són propis i la manca de regulació està impossibilitant molts dels canvis impulsats per Europa. Es proposa la creació d'un grup permanent de juristes, sota la figura formal que sigui més escaient, focalitzat en la revisió, el desenvolupament i la innovació, que reguli aquells àmbits on tenim dèficit en legislació pròpia, com ara

la indústria del reciclatge, l'energia verda, les bones pràctiques ambientals, les plataformes digitals, les infraestructures tecnològiques, els processos electorals i tants altres. El grup ha d'estar format per persones reconegudes en l'àmbit d'estudi, políticament independents, no vinculades a *lobbies*, coneixedores del país i el seu espectre d'idees, així com de les experiències legislatives referents a escala europea.

ACCIÓ 5.2

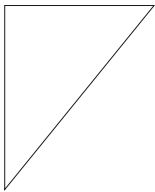
Revisió, desenvolupament i innovació en fiscalitat transformant-la en un instrument que contribueixi als objectius de desenvolupament del país

amb la simplificació de la tributació dels autònoms, aplicant exempcions als beneficis reinvertits en la transformació digital de les pimes i la formació dels seus treballadors, o al suport fiscal a la creació d'empreses en sectors vulnerables o incipients, revisant la fiscalitat aplicable a les cooperatives a fi de permetre el desenvolupament efectiu de noves fórmules. També cal aprovar una nova llei, llargament treballada i esperada, que adapti a la realitat socioeconòmica actual els incentius fiscals de la participació privada en activitats d'interès general, posant els fonaments del mecenatge i la filantropia al nostre país. Aquesta llei caldrà que estableixi unes activitats prioritàries, pactades per consens amb els sectors implicats (acció social, cultura, investigació i recerca) i haurà de potenciar nous instruments de mecenatge innovadors com el micromecenatge, el *crowdfunding* o la constitució de fons especials. També cal desenvolupar les competències de l'Agència Tributària Catalana en els àmbits d'equitat fiscal i evasió d'impostos, per exemple equiparant la pressió fiscal del sector comercial al de les plataformes digitals globals que aprofiten avantatges fiscals per dominar els mercats locals.

ACCIÓ 5.3

Reformar l'Autoritat Catalana de la Competència per dotar-la de la força necessària per vetllar per la competència dels mercats i perseguir les pràctiques d'abús de posició de domini

Per tal de garantir més eficiència, preus de mercat més baixos i més benestar social cal vetllar per la competència dels mercats i perseguir les pràctiques d'abús de posició de domini. Per aconseguir que l'actual Autoritat Catalana de la Competència pugui realitzar efectivament aquesta tasca cal dotar-la progressivament de més pressupost i professionals d'alta qualificació, així com garantir-ne la independència del poder polític. Els seus objectius han de ser més amplis que els actuals i permetre una actuació proactiva en la redacció de recomanacions específiques i en la detecció i investigació de casos. També cal que, com a mínim una vegada l'any, faci un rendiment de comptes de les seves actuacions al Parlament, que ha d'acusar la recepció de les recomanacions i propostes reguladores de l'Autoritat Catalana de la Competència i donar-hi una resposta pública.

ACCIÓ 5.4

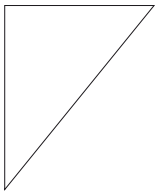
Reestructuració, innovació i impuls del Servei d'Ocupació de Catalunya per tal de poder fer front proactivament a la revolució industrial 4.0 que comporta una transformació radical del mercat de treball

Estem davant d'una nova revolució industrial que està transformant el mercat laboral. A escala internacional està ben diagnosticat quins llocs de treball tendeixen a desaparèixer i cal anticipar-se oferint formació per adaptar-los als canvis i escurçar el temps d'incorporació a possibles nous llocs de treball. El Servei d'Ocupació de Catalunya ha d'esdevenir un servei proactiu que s'anticipi als canvis i actuï abans de la pèrdua del lloc de treball, especialment les pèrdues provocades per la incorporació massiva de noves tecnologies. El Servei d'Ocupació de Catalunya ha de comptar amb el suport dels centres educatius del país (secundària i universitats) per amplificar la capacitat de formació, així com ha de contribuir decisivament al disseny de mesures que incentivin la cerca activa d'ocupació i la millora de l'ocupabilitat.

ACCIÓ 5.5

Incorporar la innovació verda en el teixit industrial tradicional tot produint productes tèxtils i farmacèutics, entre d'altres, per al mercat europeu i liderant una part de la indústria mundial responsable amb el medi ambient

El desplaçament de la producció industrial d'Europa cap a l'Àsia o el nord d'Àfrica ha abaratit costos de producció i ha permès consumir a preus més baixos durant les darreres dècades. Ara bé, la lluita contra el canvi climàtic reclama reduir l'impacte mediambiental en tots els sentits i això obre l'oportunitat que Catalunya recuperi certa producció industrial fent ús de tecnologies més productives i respectuoses amb el medi ambient. De fet, aquest Green New Deal impulsat pels fons europeus obre l'oportunitat d'iniciar una política industrial competitiva i amb visió de futur vinculada a la producció de productes tèxtils i farmacèutics, entre d'altres, sense *dumping* mediambiental orientats al mercat europeu. Tenim la infraestructura, el coneixement, l'expertesa i l'oportunitat històrica per aconseguir-ho i es proposa desenvolupar una indústria catalana renovada que produeixi una gamma de productes etiquetats amb garanties mediambientals tot liderant una part de la indústria mundial responsable amb el planeta.

ACCIÓ 5.6

Dissenyar un pla d'acció per a l'economia circular que estimuli la competitivitat empresarial, la innovació tecnològica i la creació d'ocupació estable per aconseguir una millora de la sostenibilitat ambiental d'un nou model de producció i consum

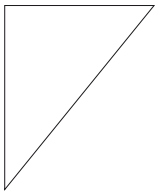
Cal definir un pla d'acció per al foment de l'economia circular a Catalunya, ja que és reparadora i regenerativa, seguint les directrius europees, amb l'objectiu de crear una estratègia industrial basada en un nou model de producció i consum. Cal dissenyar ajuts específics als productors que reutilitzin materials o incorporin residus i materials reciclats, obligant el compliment estricte de la legislació ambiental i la lluita contra l'obsolescència programada. La innovació organitzativa sobre un model d'economia circular ha d'estimular la competitivitat empresarial, la innovació tecnològica i la creació d'ocupació estable.

ACCIÓ 5.7

Implantar 15 àrees de promoció econòmica urbana a un mínim de 10 ciutats de Catalunya

El Govern de la Generalitat ha aprovat la Llei 15/2020, de 22 de desembre, de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU). Les APEU són una eina per dinamitzar àrees de concentració econòmica (comercials, industrials o de serveis) i el seu objectiu és assentar les bases d'un nou model de gestió basat en la col·laboració publicoprivada. La implantació de

les primeres APEU haurà de comptar amb un impuls per part del sector públic a fi que puguin ser objecte de referència i, així, se'n pugui promoure la proliferació i consolidació en el territori. En aquest sentit, cal seleccionar 10 ciutats a Catalunya on promocionar la implantació de les primeres 15 APEU. Més enllà del que perfila la llei, el desplegament pràctic hauria de complir els requisits següents: sostenibilitat (condicions específiques dels espais basats en un urbanisme sostenible), professionalització (equip de gestió i competències basades en la direcció d'espais comercials i adaptació del comerç a les noves tecnologies) i digitalització (pla d'adaptació dels espais basada en la multicanalitat i en una gestió del coneixement, l'anàlisi de dades i la identificació del comportament dels consumidors). Amb aquesta mesura es pretén obtenir recursos addicionals del sector privat per revertir-los en la millora de l'urbanisme i de la dinamització econòmica del territori, així com fer més competitiu el petit i mitjà comerç implantat en espais comercials urbans dotant-los d'eines de gestió per operar amb igualtat de condicions que els seus competidors en centres comercials. Finalment, es proposa la creació d'una oficina que agrupi totes les APEU que es constitueixin a Catalunya amb dues finalitats: que sigui l'espai de formació i de coneixement dels gestors de les APEU en totes les seves àrees funcionals, i que sigui l'espai d'intercanvi d'informació i desenvolupament d'un model de gestió de dades compartides i obertes.

ACCIÓ 5.8

Crear l'oficina per a la digitalització del comerç de les petites i mitjanes empreses per donar un suport integral en el procés d'adaptació als mercats en línia

litant la transferència de coneixement i la formació entre el sector tecnològic i les empreses comercials.

Les petites i mitjanes empreses disposen de menys recursos per tal de poder digitalitzar la seva activitat comercial. L'objectiu d'aquesta oficina serà assessorar i acompanyar les pimes i les cooperatives en el procés de digitalització i adaptació als mercats en línia, ajudant-les a desenvolupar i coordinar sistemes de logística sostenible de km 0, aprofitant la tecnologia a fi de millorar l'anàlisi de dades, identificant canvis en el comportament dels consumidors, faci-

ACCIÓ 5.9

Crear centrals logístiques urbanes per racionalitzar la distribució en la darrera milla i la vertebració d'un comerç omnicanal eficient i sostenible

tribució d'aquesta darrera milla i la creació d'espais de recollida o *click&collect* urbans basats en l'aprofitament de locals buits, soterranis i aparcaments.

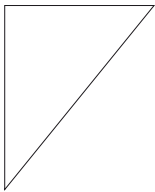
La sostenibilitat en la mobilitat urbana és un dels grans reptes del Green New Deal i de les ciutats del futur. L'accessibilitat al centre de les ciutats i la racionalització de la distribució en «la darrera milla» és fonamental per vertebrar un comerç omnicanal eficient i sostenible. Cal impulsar nous models de logística km 0 basats en centrals eficients i sostenibles de distribució i recollida. Es proposa la creació de centrals logístiques urbanes per racionalitzar la dis-

ACCIÓ 5.10

Reorientar l'impost d'estades en establiments turístics cap a la millora de la protecció i recuperació de l'entorn i el patrimoni del país

ja preveu a l'article 49b que també s'haurien de destinar a «l'impuls del turisme sostenible, responsable i de qualitat, i la protecció, la preservació, la recuperació i el millorament dels recursos turístics». Abans de la covid-19 la recaptació anual superava els 60 milions d'euros. Es proposa reformar l'impost i reorientar-ne el destí tot arribant a un consens amb els agents de les diferents zones turístiques de Catalunya per conduir aquesta recaptació cap a finalitats que tinguin un retorn directe en la societat. El destí de l'impost pot ser diferent per zones turístiques, destinant-lo a protecció del patrimoni natural, cultural, històric, etc. En qualsevol cas, el turista ha de ser informat que contribueix a la millora de l'entorn i el patrimoni del país, i la societat ha de percebre que el turisme contribueix a valoritzar-lo.

La Llei 57/2017 preveu la creació de l'impost d'estades en establiments turístics (IET), conegut com a «taxa turística», que grava les estades dels visitants a Catalunya en les diverses tipologies d'allotjament. Actualment, una part d'aquests recursos es destinen a l'Agència Catalana de Turisme per la seva tasca de promoció i l'altra és fragmentada entre diverses administracions locals. La major part d'aquests recursos s'orienten a la promoció, tot i que la mateixa llei

ACCIÓ 5.11

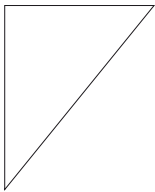
Crear un sistema d'orientació turística que combini eines d'intel·ligència artificial amb un nou model de governança publicoprivada per tal de connectar millor l'oferta i la demanda

La reconversió del model turístic s'orienta a una major diversificació dels productes i a una creixent segmentació, però el sistema de comercialització és molt rígid i fa difícil que l'oferta i la demanda es connectin. El desenvolupament d'eines d'intel·ligència artificial aplicades al màrqueting turístic pot esdevenir el revulsiu que el sector necessita per recuperar la posició després de la covid-19. Es proposa crear un entorn digital multiplataforma que permeti establir cerques de productes i destinacions i que estigui connectat amb els sistemes d'informació i de reserva. En la fase anterior al viatge, aquest sistema ha de permetre ampliar el focus del producte i el portafolis d'activitats disponibles, així com segmentar els visitants per interessos. En la fase posterior al viatge, ha de facilitar la fidelització i comprometre els possibles prescriptors. Aquest sistema ha d'afavorir l'obtenció de dades útils per al sector i contribuir a millorar la productivitat. Aquest nou model de promoció turística necessita la col·laboració publicoprivada i implica reordenar la governança del sector. Són bons exemples de governança el model francès «À tout France - Agence de développement touristique de la France» i, especialment adequat per Barcelona, el model anglès «London & Partners», en què no només es promou el turisme.

ACCIÓ 5.12

Crear una plataforma d'innovació turística que connecti l'experiència d'un sector madur i amb poca tradició d'innovació amb altres sectors d'alta innovació per tal de millorar la competitivitat del sector

La capacitat de creixement del turisme a Catalunya és limitada. El darrer Pla Estratègic de Turisme de Catalunya 2018-2022 fixava un horitzó de 34 milions de visitants per al 2030. Amb un límit de visitants, la competitivitat del sector depèn de l'aportació massiva d'R+D+i que ha de permetre millorar l'oferta i incrementar els preus. Es proposa crear un espai de col·laboració que connecti l'experiència d'un sector madur i amb poca tradició d'innovació, com és el turisme, amb altres sectors que poden tenir una incidència directa en el turisme, com els processos d'automatització, la nova arquitectura, el disseny de processos, la gestió de dades o l'eficiència energètica. La intersecció entre turisme i sectors d'alta innovació ha de provocar una millora de competitivitat per al sector turístic català, i també permetre l'exportació internacional d'aquesta innovació. Aquest espai es podria materialitzar amb una plataforma d'innovació turística sota lideratge públic, integrada per agents tant del sector turístic com dels diferents sectors d'innovació, amb la finalitat d'aportar R+D+i al sector turístic durant la propera dècada.

OBJECTIU 6

Assolir la sobirania en energia i alimentació

Entenem per sobirania el lideratge en el disseny i la gestió autosuficient tant a curt com a mitjà i llarg termini, anticipant-se a les properes transformacions, en dos dels pilars de l'economia catalana: l'energia i l'alimentació. Ambdós pilars comparteixen la necessitat de modernitzar-se a partir del paradigma de la sostenibilitat i la producció km 0 i tenen un enorme potencial per a la futura competitivitat de l'economia catalana.

ACCIÓ 6.1

Impulsar decididament la creació d'energia sostenible km 0 tot promovent un estudi tècnic que determini en 6 mesos la millor adequació de cada tipus de font d'energia als diferents territoris i sectors

Les grans empreses energètiques no han fet la transició cap a les energies renovables que ha ordenat Europa i, a més, tenim el preu de l'energia més cara de la Unió Europea, cosa que minva el benestar de les famílies i la competitivitat de les empreses. En aquest sentit, es proposa no autoritzar la creació de cap altra planta productiva d'energia que no sigui d'energia renovable i de la dimensió adequada per produir energia de proximitat. D'altra banda, com que el territori català és ben divers, caldran solucions també diverses per respectar l'entorn natural i les

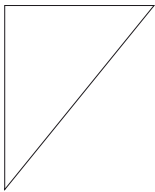
diferents necessitats. Per exemple, els polígons industrials tenen uns requeriments energètics diferents segons el tipus d'indústria; el sector turístic i el món rural també, i els habitatges també tenen necessitats energètiques variables. Però en tots els casos el canvi de model passa per la pròpia generació d'energia renovable, independent o consorciada, sempre de proximitat, verda i sostenible. Per això cal dissenyar en el termini de 6 mesos un marc estratègic de caràcter tècnic que determini la millor adequació de cada tipus de font d'energia (solar, eòlica, geotèrmica, biomassa, hidràulica, etc.) tant a cadascun dels diferents territoris com també als diferents tipus d'ús (famílies, comunitats de propietaris, empreses, polígons industrials, edificis públics, etc.). Caldrà introduir, també, un marc regulador innovador que ho faciliti.

ACCIÓ 6.2

Cedir terrenys públics per a instal·lacions energètiques publicoprivades d'escala municipal

Construir instal·lacions energètiques publicoprivades, sempre amb la doble finalitat d'aconseguir l'objectiu de crear energia km 0 i, simultàniament, aconseguir millorar el benestar de la societat. En aquest sentit els municipis hauran de canviar els usos del sòl municipal senyalat cedint terrenys per instal·lar-hi infraestructures energètiques. No es tracta, però, de cedir

terrenys públics per contribuir al benefici privat d'empreses, sinó d'aplicar mecanismes de col·laboració publicoprivada que reverteixin els beneficis en el conjunt de la població. Seguint també una aproximació pròpia de la governança col·laborativa en determinats polígons industrials, urbanitzacions, petits municipis o en determinats

barris, caldrà consorciar instal·lacions per generar de manera efectiva aquestes energies renovables de proximitat.

ACCIÓ 6.3

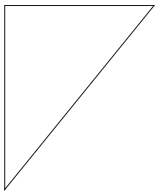
Ajudes, incentius fiscals i suport per aconseguir la sobirania energètica als habitatges familiars

Famílies, empreses i administracions, dins de les possibilitats econòmiques de cadascú, han de ser corresponsables d'aconseguir la sobirania energètica. Per tal que les famílies facin el pas cap al nou model energètic cal oferir-los un acompanyament integral a través d'un cos públic d'assessors tècnics que avalin la inversió de futur que suposa generar la pròpia energia renovable. En aquest sentit, els ajuntaments hauran d'elaborar un pla municipal que vetlli pel correcte desenvolupament de les instal·lacions energètiques de proximitat i requeriran l'assessorament d'aquest cos públic, vetllant per assegurar fórmules assequibles a tots els ciutadans que contribueixin a fer realitat la producció i el consum d'energies renovables de km 0. També seran clau les línies d'incentius fiscals a les famílies i s'aconsella fer gratuïtes les llicències ICOI, aplicar el tipus mínim d'IBI i oferir subvencions municipals, especialment per als habitatges rurals i aïllats. A més, cada municipi hauria de disposar de sòl, infraestructures i mitjans públics per produir energia renovable per als seus ciutadans. Igualment, caldrà un pla d'ajudes supramunicipals per cobrir la manca de capacitat financera en què es troben molts municipis.

ACCIÓ 6.4

«Catalunya e-Car friendly»: desplegar en tot el territori un pla publicoprivat d'infraestructura de punts de recàrrega que permeti incentivar el mercat del vehicle elèctric

El transport és responsable d'un alt percentatge d'emissions de CO₂ a la Unió Europea. El futur passa per l'electrificació del transport i per afavorir aquest canvi de model cal desenvolupar i desplegar per tot el territori un pla publicoprivat d'infraestructura de punts de recàrrega que permeti incentivar el mercat del vehicle elèctric, absolutament necessari per assolir la directiva EU d'estar per sota dels 60 g de CO₂ l'any 2030. Una «Catalunya e-Car friendly» pot atraure companyies amb capacitat per fer les inversions necessàries per a la integració vertical de les bateries elèctriques al nostre territori, enfortir la nostra indústria d'automoció i generar noves indústries vinculades al canvi tecnològic.

ACCIÓ 6.5

Compra pública responsable de producte local i ecològic per tal de reforçar la viabilitat de la xarxa d'empreses i cooperatives agroalimentàries catalanes

Es proposa la compra pública responsable de producte local i ecològic des de les diferents administracions catalanes, afavorint la producció local i sostenible i reforçant la viabilitat de la xarxa d'empreses i cooperatives agroalimentàries catalanes. Aquesta dinàmica és extrapolable a entitats privades que actuen en serveis públics com ara els menjadors d'escoles o hospitals a través d'establir-ho com a condició imprescindible en els plecs de clàusules tècniques i administratives que acompanyin els corresponents processos de licitació.

ACCIÓ 6.6

Promoure el desenvolupament de la xarxa catalana d'infraestructures agroalimentàries locals tot fomentant la inversió publicoprivada

Cal estructurar i enfortir la xarxa catalana d'infraestructures agroalimentàries locals per tal que les micro i petites empreses puguin produir, elaborar, transformar i distribuir els seus aliments. Aquestes infraestructures tenen un impacte supramunicipal i la responsabilitat recau sobre diferents administracions. Així doncs, cal que totes les entitats implicades, tant públiques com privades, coordinin esforços per tal de promocionar aquests equipaments agroalimentaris locals. Per tal de poder fer un pas decidit en

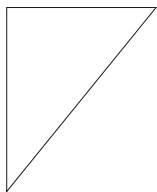
aquesta direcció, cal que la Generalitat de Catalunya elabori un pla estratègic d'infraestructures agroalimentàries locals en coordinació amb la resta d'administracions públiques presents al territori. El procés també ha de comptar amb la participació de les entitats beneficiàries, les empreses agroalimentàries i les seves associacions professionals, per tal de mapejar-ne les necessitats i fer-les còmplices en les inversions necessàries del model resultant.

ACCIÓ 6.7

Estructurar programes integrals de rejuveniment agrari adaptats a la nova realitat econòmica i social del camp català

Cal estructurar programes integrals de rejuveniment agrari, tant amb relleu familiar com extrafamiliar, adaptat a la nova realitat econòmica i social del camp català. Cal articular programes integrals a escala supramunicipal que afrontin el repte del rejuveniment agrari des d'una mirada integral i oferint eines noves i innovadores, facilitant la transició agroecològica. Aquests programes s'han de definir des del territori i en coordinació amb les entitats implicades (oficines

DARP, grups d'acció local, consells comarcals, ajuntaments, entitats professionals agràries, cooperatives agràries, entitats d'assessorament agrari, escoles de formació agrària, etc.) de manera que el diagnòstic sigui aterrat i proper a la realitat i permeti posar en marxa diferents solucions com ara un banc de terres, un espai test agrari que faciliti la incorporació de pagesia nouvinguda, o projectes com l'acompanyament al relleu

de l'empresa agrària familiar. Es proposa també la figura del mentor, per impulsar la transferència de coneixement vinculat a la pagesia.

ACCIÓ 6.8

Integració ambiental de les empreses alimentàries a través d'un pla de col·laboració publicoprivada que ho faci possible

a l'administració pública i a les empreses alimentàries posar a disposició eines i recursos que facilitin una transició cap a models més sostenibles i respectuosos amb el medi ambient per a la sobirania alimentària de les generacions futures. Cal actualitzar i fer seguiment dels plans de millora i integració ambiental, de reducció i gestió de les dejeccions ramaderes i de reconversió cap a l'agricultura, la ramaderia i la pesca sostenible.

El sector alimentari és vital per a l'economia catalana. Una bona part de l'activitat es dona en empreses que generen externalitats negatives, sobretot vinculades a temes ambientals com el consum excessiu d'aigua, tècniques que empobreixen els sòls o excés de dejeccions ramaderes. Per tal de millorar aquests àmbits, cal realitzar una integració vertical de la responsabilitat ambiental al sector alimentari, i pertoca

ACCIÓ 6.9

Aplicar la intel·ligència artificial al mercat de productes agrícoles i pesquers que ha de permetre reduir costos, estabilitzar el mercat, millorar preus i augmentar la competitivitat

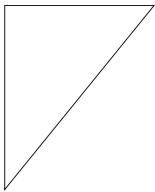
cular de manera immediata els ajuts als productors pels canvis sobrevinguts al mercat i, en definitiva, aconseguir l'estabilització dels ingressos dels productors. Aquesta acció suposa l'arribada de la internet de les coses i el *machine learning* al sector primari català, i ens ha de permetre esdevenir capdavanters a Europa.

És difícil imaginar que en els propers anys tot el món rural tingui accés a la xarxa 5G. Al mateix temps, és imprescindible afavorir la interconnexió digital de la producció, les vendes, el consum i el control de preus. Es proposa usar eines d'intel·ligència artificial per crear un ampli mercat per a tots els productes agrícoles, ramaders i pesquers, que ha de permetre reduir costos, estabilitzar el mercat, millorar preus i augmentar la competitivitat. També permetrà una monitorització del mercat en temps real i el control dels preus, l'origen i el destí dels productes, així com vehi-

ACCIÓ 6.10

Crear un cos públic d'experts per a l'assessorament en la gestió innovadora de les explotacions agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres

A Catalunya predominen les petites explotacions que no compten amb el suport necessari per desenvolupar millor la seva activitat. Cal una solució per facilitar-los els tràmits i assegurar capacitat d'adaptació del sector a les línies d'ajuts i les innovacions a la producció. Les grans empreses gaudeixen d'avantatge perquè disposen de l'assessorament necessari, que és el que s'ha de garantir a les petites empreses, sovint familiars. Cal oferir un servei personalitzat i de qualitat que perme-

ti la professionalització del sector i la correcta articulació dels recursos existents, tant econòmics com humans, a les diferents entitats, tant públiques com privades. Per reforçar aquesta col·laboració publicoprivada cal un cos públic format per persones amb alt nivell formatiu, coneixedores del sector, i que treballin en xarxa i en coordinació amb les institucions de recerca alimentària per tal de garantir la innovació permanent al sector. L'objectiu principal d'aquest cos d'experts ha de ser l'elaboració d'un pla de cada explotació, que n'avalui la potencialitat i la qualitat de la producció, i que dissenyi un model d'explotació que contempli si cal la transformació de productes, la incorporació de protocols ecològics, la renovació d'infraestructures i possibles millores en el rendiment, entre d'altres. D'aquest pla, se'n deduiran els objectius, les inversions i les accions a desplegar en el temps, i els experts tramitaran directament els ajuts necessaris. Es tracta d'oferir un suport integral al món rural, priorititzant les petites explotacions per orientar-les cap a models agroecològics.

OBJECTIU 7

Potenciar la creació de coneixement i el seu aprofitament industrial i social

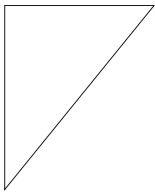
El potencial de crear coneixement i derivar-ne innovacions és present a tots els estaments de la societat. Entre d'altres, poden crear coneixement les persones que desenvolupen la seva activitat professional a universitats, centres de recerca, empreses (noves i consolidades), hospitals, governs, entitats d'inversió i entitats sense ànim de lucre. Així doncs, tant els investigadors com els emprenedors, empresaris, inversors, funcionaris i la ciutadania en general poden generar nous coneixements. La naturalesa del coneixement que creen uns i altres és molt diferent, però tots comparteixen un repte en comú: l'aprofitament òptim d'aquests nous coneixements per tal que els descobriments i les noves idees es transformin en innovacions d'alt impacte social.

ACCIÓ 7.1

Reforçar l'aposta per la recerca científica com a motor de desenvolupament i posar en marxa el Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya

Cal consolidar i ampliar de manera sostinguda l'aposta realitzada durant les darreres dues dècades per la recerca científica a través d'un pla de suport a la recerca que inclogui un augment gradual, però ambiciós, del finançament basal de les universitats i centres de recerca lligat a contractes programa i condicionat a l'assoliment de fites de recerca i a la superació d'avaluacions, que permeti una planificació estratègica de la recerca orientada a resultats en condicions sem-

blants a les dels països capdavaners de la EU. Cal un ens expert i independent que faci propostes en matèria de recerca i innovació, focalitzat en els sectors estratègics en què Catalunya pugui generar valor durant la propera dècada i que vetlli perquè estiguin ben alineats amb les polítiques europees. En aquest context, es recomana la creació d'un òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament a mitjà i a llarg termini, com a instrument de participació de la comunitat científica, la indús-

tria i la societat en la definició de les polítiques públiques en recerca i innovació. Les funcions d'aquest Consell es poden inspirar en l'Office of Science and Technology Policy dels Estats Units d'Amèrica i s'haurien d'encarregar a algun dels òrgans previstos en l'esborrany de Llei de la ciència de Catalunya.

ACCIÓ 7.2

Potenciar els instruments de cooperació entre empreses, universitats i entitats públiques de recerca

Cal potenciar, facilitar i finançar més activament els programes i instruments de cooperació entre les empreses, les universitats i les entitats públiques de recerca, mitjançant els instruments ja avalats per les millors pràctiques als països i regions de referència. Cal redissenyar, optimitzar i ampliar pressupostàriament els programes existents per al finançament de projectes de recerca i innovació conjunts entre entitats públiques i empreses privades. En aquesta mateixa línia, cal impulsar els European Innovation Hubs cofinançats per la Comissió Europea, amb antenes a tot Catalunya que facilitin l'adopció de tecnologia punta (*uptake*) per part de les pimes arreu del territori.

ACCIÓ 7.3

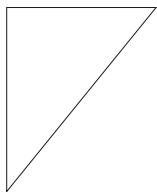
Fomentar la formació, captació i retenció de talent

Cal fomentar la formació i la retenció de talent local i la captació de talent d'arreu en àmbits estratègics, tant en recerca com en emprenedoria. D'una banda, augmentant la dotació del programa ICREA i dotant-lo dels recursos necessaris per resoldre tot el procés d'acollida de talent i, de l'altra, tot dissenyant un programa similar, però orientat a l'atracció de perfils ben formats en àmbits clau per a la recerca, com ara la transferència de tecnologia, el coneixement regulador, la propietat industrial o determinades tecnologies molt concretes. Cal agilitzar, també, els tràmits administratius associats a l'arribada de talent internacional; per exemple, introduint els visats tecnològics ja emprats a països del nostre entorn per activitats de formació, recerca i transferència de coneixement.

ACCIÓ 7.4

Adoptar normatives de gestió de la recerca i dels seus resultats que incorporin incentius a la gestió eficaç i a la transferència de tecnologia i coneixement

Cal aprovar i desplegar la Llei de la ciència de Catalunya amb l'objectiu d'augmentar els incentius a la gestió eficaç i a la transferència de tecnologia i coneixement a la carrera acadèmica universitària, consolidant i ampliant els actuals trams de transferència i de gestió, donant suport econòmicament a la protecció dels resultats de recerca mitjançant patents, facilitant la col·laboració amb empreses així com la creació de noves empreses de base tecnològica. Cal afavorir l'adopció de normatives de gestió de la recerca i dels seus resultats adaptades a les millors pràctiques internacionals, reforçant l'autonomia de les entitats de recerca en tots els nivells.

ACCIÓ 7.5

Aprofundir en programes d'incentius fiscals per afavorir l'ecosistema d'innovació

les *stock-options* dels emprenedors i treballadors en empreses emergents; dissenyar un règim d'incentius per a incubadores i acceleradores corporatives equivalent al d'activitats d'R+D+i, i preveure nous mecanismes per monetitzar la deducció per inversió en R+D.

Cal insistir en el disseny i la implementació de programes de mesures fiscals que incentivin el creixement de l'ecosistema innovador i que afavoreixin la inversió, el creixement i l'atracció de talent. Es proposa afavorir més la inversió en empreses emergents per part d'inversors individuals, grups inversors i fons de capital de risc; afavorir les condicions fiscals sobre

ACCIÓ 7.6

Crear un fons d'inversió per invertir en projectes basats en tecnologies disruptives i obrir una línia d'ajuts finalistes de suport a la maduració de tecnologia

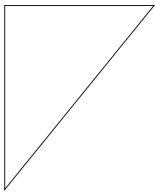
universitats i centres de recerca en l'acceleració dels projectes de cara a fer-los invertibles en fons de capital de risc nacionals i internacionals. Així mateix, avui dia no existeix pràcticament cap línia de finançament que cobreixi aquest espai: la maduració d'una tecnologia per acostar-la al mercat, fer-la més atractiva a la demanda i, per tant, oferir una viabilitat al projecte inicial finançat amb fons específics per a la recerca. Aquesta línia, finalista per a universitats i centres de recerca, aniria destinada a finançar proves de concepte, prototipatges i pujades de TRL (*technology readiness level*). L'objectiu és disminuir el risc dels projectes, portar-los a estadis més avançats i fer-los més atractius a la demanda. Comportarà un increment de finançament per a les oficines de transferència de tecnologia, avui dia infradotades, amb l'objectiu general de reclutar i retenir el talent especialitzat en la matèria, i disposar dels instruments necessaris per acostar els projectes al mercat.

Cal la creació d'un fons d'inversió de capital majoritàriament públic per invertir en projectes empresarials d'innovació basats en tecnologies disruptives, avançades i facilitadores sorgits de l'ecosistema de coneixement de Catalunya, posant un especial focus en biotecnologia, tecnologies de la informació, KET (*key enabling technologies*) i energia neta. La gestió del fons es faria a través d'una gestora independent especialitzada, des de la qual també s'oferiria suport a les oficines de transferència de tecnologia de les

ACCIÓ 7.7

Estendre el model de compra pública precomercial per afavorir la comercialització de productes innovadors generats per empreses emergents catalanes

Cal apostar pel desenvolupament de la indústria de la ciència i estendre el model de compra pública precomercial als nous productes i serveis innovadors generats per empreses emergents. Cal utilitzar la capacitat de compra pública de les administracions per afavorir noves solucions generades a Catalunya i estimular-ne la arribada al mercat, tot transformant l'administració en un tractor d'innovació.

ACCIÓ 7.8

Crear fons especials per a tecnologies i dispositius mèdics en fase *scale-up* (postempresa emergent)

Per tal de fomentar la relació entre l'oferta de pimes catalanes i la demanda dels hospitals, especialment en recerca, innovació i solucions digitals i tecnològiques, els hospitals han de disposar de fons especials per invertir i cobrir les seves necessitats amb productes, tecnologia i dispositius en fase *scale-up* (postempresa emergent) fets a Catalunya. Actualment la pràctica totalitat de la tecnologia existent als nostres hospitals prové de fora, i cal crear vies de treball conjunt entre els hospitals i les nostres empreses per agilitzar la validació de noves tecnologies i obtenir un retorn al sistema públic de salut de tecnologies validades. Si agafem com a exemple aquesta crisi, no totes les solucions desenvolupades aquí han trobat un canal ràpid per a la seva validació i adopció per part del sistema de salut. És possible que aquesta desconexió generi un cost-opportunitat desfavorable tant per al sistema de salut com per a la indústria. Recomanem donar suport i ampliar les capacitats dels laboratoris públics i privats que ja estan homologats i acreditats, identificar la necessitat de nous laboratoris d'acreditació i estimular-ne la creació, impulsar que algun laboratori o entitat se certifiqui com a organisme notificat i estendre els canals de compra pública innovadora com una de les principals vies de contractació.

ACCIÓ 7.9

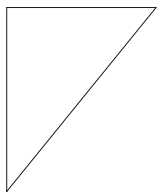
Fomentar la difusió del coneixement científic i les actituds innovadores a la societat

Cal afavorir, donar suport i premiar els hàbits i les actituds innovadores a totes les institucions, entitats i empreses, incloent la transmissió de la passió per la innovació i per la creativitat a les universitats i tot el sistema educatiu; per exemple, impulsant un programa que transmeti de manera pràctica les habilitats d'emprendre, a l'estil del MIT Innovation Teams o l'I-Corps de la National Science Foundation. Cal promoure iniciatives que acostin la ciència a la ciutadania de totes les edats de manera vivencial, com ara incloure en els contractes programa dels centres paràmetres de comunicació i difusió, fomentar espais de debat ciència-art-cultura, o afavorir els punts de trobada entre les entitats de recerca i les empreses, especialment les petites i mitjanes, i les entitats socials.

OBJECTIU 8

Fer un país de ciència i dades

Volem un país on la salut, l'economia, l'organització del territori, l'educació i els drets i deures dels ciutadans, entre d'altres, es construeixin a partir de coneixements científics i fets basats en evidència empírica, i on es treballi amb sistemes de dades obertes, territorialitzades, segmentades i actualitzades per acompanyar la presa de decisions.

ACCIÓ 8.1

Exigir l'elaboració de polítiques basades en evidència empírica

La legislació vigent hauria d'introduir l'obligatorietat que les decisions públiques s'acompanyin d'un annex d'evidències basades en dades objectives que acreditin que s'ha fet un estudi rigorós sobre la temàtica que s'està tractant. Per afavorir-ho es proposa crear, sempre que la complexitat de la temàtica ho requereixi, grups multidisciplinaris específics que actuïn amb transparència i rigor per proposar solucions basades en l'evidència científica havent tingut un diàleg obert previ que ha de tenir en compte les preocupacions de la ciutadania, com per exemple es fa a la US Commission on Evidence-Based Policy-making.

ACCIÓ 8.2

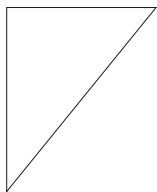
Estendre repositoris per a la publicació i anàlisi de dades públiques i de recerca, fomentant la ciència oberta

Cal implementar una federació de repositoris de dades públiques i de recerca que ajudi a compartir les dades generades per estudis científics en universitats, centres de recerca o altres organitzacions. Els repositoris haurien d'assegurar l'alineació d'aquestes dades amb els principis FAIR (*findable, accessible, interoperable and reusable*), és a dir, trobables, accessibles, reutilitzables i interoperables amb altres repositoris europeus i d'arreu del món. La llavor d'aquesta iniciativa ja existeix a Catalunya: el repositori Dataverse impulsat pel Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya i el Barcelona Supercomputing Center. Cal, però, que s'implementi, s'adopti i s'ampliï a fi de garantir-ne l'accessibilitat i llegibilitat per tots els grups que el vulguin utilitzar, i així fomentar la ciència oberta.

ACCIÓ 8.3

Impulsar la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de les dades

Hi ha projectes de recerca que es poden beneficiar de dades recollides tant per empreses privades com per administracions públiques. Així mateix, al sector privat també li interessa accedir a dades del sector públic per tal de potenciar els seus projectes d'innovació, desenvolupament i recerca, mentre que al sector públic li interessa poder accedir a dades generades i recopilades des de les empreses per tal de poder planificar d'una manera més acurada determinats serveis públics. Cal establir, doncs, un marc tècnic i legal que permeti potenciar l'intercanvi de dades públiques i privades tot garantint uns requisits adequats de privacitat i seguretat, així com les eines i l'agilitat administrativa necessàries per treballar amb uns terminis raonables.

ACCIÓ 8.4

Convertir l'Institut d'Estadística de Catalunya en el centre neuràlgic que centralitzi tota la informació del país i crear la figura del responsable de dades per territoris i sectors

La pandèmia ha posat en valor la importància de disposar de dades normalitzades i territorialitzades per prendre les decisions de manera àgil i correcta, i ha fet evident l'actual situació de dispersió i escassetat de dades en diferents àmbits. Per centralitzar i operar amb eficiència tota la informació actualment existent en diferents departaments de la Generalitat de Catalunya i altres institucions públiques, cal atorgar les competències necessàries a l'Institut d'Estadística de Catalunya per tal que esdevingui el centre neuràlgic que centralitza tota la informació del país.

A més, a fi d'assegurar la imprescindible informació territorial en tots els àmbits, es proposa crear la figura del responsable de dades (*chief data officer*) i dotar d'aquest perfil determinats territoris i/o sectors, per tal de gestionar amb més proximitat les dades, fer-ne un millor seguiment de la qualitat i desenvolupar analítiques, estudis i visualitzacions adequades a necessitats concretes.

ÀMBIT 3

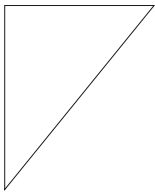
Un sector públic reformat, àgil i tractor

L'administració pública catalana té molt ben diagnosticades les principals dificultats que enfronta, així com les possibles reformes que caldria portar a terme. No obstant això, les reformes proposades mai s'acaben d'implementar i la qualitat de l'administració i el seu funcionament es deterioren, al temps que la seva capacitat de resposta enfront de dificultats sobrevingudes és cada vegada més limitada. En paral·lel, hi ha una finestra d'oportunitat en la mesura que s'està produint un canvi generacional de gran magnitud al sector públic (que s'accelerará en els propers anys) i és crucial com s'encari, en la mesura que pot facilitar la introducció de canvis estructurals i la renovació de l'actual model. El lideratge polític ha de ser capaç de vertebrar una estratègia de transformació que articuli complicitats entre la ciutadania, els actors socials i els col·lectius professionals del sector públic amb profundes expectatives de transformació.

OBJECTIU 9

Un sector públic que promou i atreu el talent

Cal repensar els sistemes de selecció, formació, avaluació de l'acompliment i carrera professional de directius i empleats públics per tal de que l'administració sigui més

permeable a la captació, promoció i retenció de talent, de manera sostinguda i en benefici del bé comú. El sector públic català té un repte que afecta totes les dimensions de la gestió del talent i, en aquest sentit, els propers anys són clau. El relleu generacional que es produirà i la necessitat d'incorporar perfils tècnics que responguin a noves necessitats vinculades, per exemple, a la digitalització i a l'ús de la intel·ligència artificial, generen una oportunitat idònia per tal d'introduir les millores necessàries en el model organitzatiu.

ACCIÓ 9.1

Redefinir el concepte de lloc de treball i adscripció orgànica introduint el model de treball per projectes que creï equips interdisciplinaris i posi el talent humà a disposició de tota l'organització

La tecnologia i les bones pràctiques consolidades que innoven en la gestió d'equips permeten formes organitzatives molt més flexibles i adaptables, evitant els sistemes jeràrquics excessivament verticals i impulsant un major dinamisme cap a mecanismes de coordinació horitzontal. La tendència cap a l'automatització de les tasques rutinàries també ens porta cap a aquesta nova organització del treball per projectes o missions, en una organització on les persones no tenen un «lloc de treball» adscrit a una unitat en concret sinó que són talent i capacitats a dis-

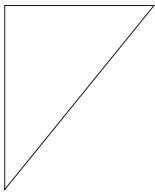
posició de tota l'organització. El resultat ha de permetre abordar d'una manera diferent els problemes complexos; per exemple, amb la creació d'equips de treball multidisciplinaris i independents que treballin durant un temps determinat al voltant d'un encàrrec molt concret. En aquest context cal que totes les administracions públiques catalanes revisin el model organitzatiu actual i introdueixin proves pilot vinculades a programes o espais concrets que, un cop s'hagin testejat, es puguin escalar a la resta de l'organització tot institucionalitzant aquesta nova manera de treballar amb l'aprovació de les esmenes legals que ho facin possible.

ACCIÓ 9.2

Transformar l'Escola d'Administració Pública de Catalunya en un espai d'anàlisi i prospectiva que acrediti nous sistemes de selecció i promoció de personal

Cal un ens que acrediti bones pràctiques de selecció i promoció de personal al conjunt d'administracions públiques catalanes. Actualment l'Escola d'Administració Pública de Catalunya té una missió força àmplia que integra formació generalista, suport als processos de selecció i activitats de recerca i difusió, i en aquest context podria articular les seves funcions en dues dimensions: convertir-se en un *think-tank* que generi i difongui pensament i marcs d'acció sobre els recursos humans al sector públic, i disposar de capacitat

per acreditar processos i sistemes de selecció i promoció de personal en l'àmbit públic a Catalunya. Les mancances del model organitzatiu actual fan palesa la necessitat que l'accés als llocs de treball es faci mitjançant un sistema que, tot i garantir els principis legals establerts, elimini l'oposició memorística, asseguri la captació de talent que connecta amb les necessitats reals que es volen cobrir i introdueixi un sis-

tema d'avaluació de l'acompliment del personal en temps real, passant d'un model *ex ante* a un altre *ex post*. Per consolidar aquest paper, l'Escola d'Administració Pública haurà de convertir-se en un ens consorciat, que pugui actuar com a paraigua de totes les administracions públiques catalanes.

ACCIÓ 9.3

Impulsar, d'una vegada per totes, l'ordenació de la direcció pública professional en les administracions públiques catalanes, aplicant-la a partir de l'àmbit de les direccions generals

Cal articular un sistema de direcció pública professional mitjançant un marc normatiu actualitzat que defineixi els drets i deures d'una figura que permetrà donar estabilitat a les estructures administratives i separar les carreres polítiques de les carreres professionals, amb incentius i mecanismes de promoció diferenciats. La regulació d'aquesta nova figura permetrà reforçar la capacitat de direcció a les estructures nuclears, sobretot aquelles que requereixen estar en possessió de capacitats gerencials rellevants, establint sistemes d'accés que garanteixin la profes-

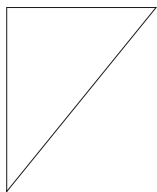
sionalitat i el rigor en la seva provisió i avaluació de l'acompliment. En aquest mateix sentit, es proposa que les direccions generals (o unitats de rang jeràrquic homologable) i tots els càrrecs directius per sota seu siguin considerats directius públics i no estiguin vinculats als canvis del cicle polític.

ACCIÓ 9.4

Regular la precarietat laboral dels interins ordenant un sistema que no abusi d'aquesta figura i reubiqui adequadament tot el personal que es troba en aquesta situació en els propers cinc anys

En el sector públic, juntament amb els funcionaris de carrera, coexisteixen persones contractades amb fórmules precàries. Aquesta situació, que ratlla la il·legalitat però que s'ha normalitzat especialment en la darrera dècada, provoca distorsions serioses en totes les organitzacions públiques. Així doncs, és molt important introduir les millores necessàries en els sistemes de selecció i promoció de personal que permetin establir fórmules alternatives al sistema d'interinatge i de reforç, i resoldre totes les situacions existents en els propers cinc anys, tot reubicant aquests

treballadors públics interins a la categoria adequada a partir d'aquest nou model i de les tasques que convé que segueixin realitzant.

ACCIÓ 9.5

Fomentar les carreres horitzontals i la mobilitat dels treballadors públics entre diferents administracions i entitats del sector públic

El coneixement de diverses realitats i necessitats ajuda a la formació d'empleats públics amb visió global i millora la coordinació inter i intraadministrativa a mitjà termini. Així doncs, es proposa introduir un sistema flexible de gestió de personal que permeti la circulació dels treballadors públics entre diferents administracions i entitats del sector públic, tot permetent que això impacti positivament en les seves carreres professionals. Així doncs, mitjançant sistemes flexi-

bles de gestió de personal cal estudiar i implementar models que permetin, per exemple, desenvolupar dues feines al llarg de la setmana (per exemple, 4 + 1 dies o 3 + 2 dies) en càrrecs diferents (ex.: gabinet tècnic al Departament de Cultura i comunicació al Departament d'Educació) i, fins i tot, en administracions diferents (ex.: 4 dies a la Generalitat + 1 dia en un ajuntament). El teletreball, total o parcial, hauria de facilitar la posada en marxa d'aquest sistema.

OBJECTIU 10

Una administració centrada en la creació de valor públic i que faciliti la participació de la societat civil

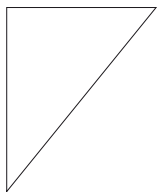
La governança col·laborativa ha vingut per quedar-se i el rol de l'administració ha passat de ser la gestió directa dels serveis públics a ser la gestió de xarxes d'actors públics i privats, que col·laboren per a l'acompliment d'objectius complexos que no es poden aconseguir en solitari. Aquest context requereix actualitzar els lideratges i els models de relació amb les empreses, els ciutadans i la societat civil organitzada tot focalitzant-se en la creació de valor públic i en la redefinició del model organitzatiu a partir d'aquest valor.

ACCIÓ 10.1

Crear un observatori centrat en la creació de valor públic i redefinir els serveis públics, els processos administratius i el model de gestió dels recursos humans a partir d'aquest criteri

Cal utilitzar el concepte de valor públic com una eina central per a la millora de la gestió i l'avaluació dels resultats obtinguts, tot redefinint l'administració per enfocar-la a resultats. De la mateixa manera que hi ha una intervenció que fiscalitza la correcta adequació de com es gasta el que permet la llei, s'hauria d'auditar l'adequació de les actuacions de l'administració a partir d'aquest criteri. Per tal de fer possible la implementació d'aquest paradigma cal crear un observatori transversal en totes les administracions que impulsi bones pràctiques i en faci el seguiment

de la implementació i els resultats. Convé que aquest observatori formalment participi en la definició i assumeixi el control de totes les activitats vinculades a aquest

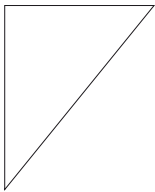
àmbit i que reporti directament els resultats obtinguts al Parlament de Catalunya en un informe anual en el qual es donaria a conèixer el valor públic que han generat les diferents administracions (Generalitat, consells comarcals, ajuntaments). Aquest nou paradigma seria l'esquema sobre el qual s'haurien de reorganitzar totes les accions de definició i millora de serveis públics i processos administratius. També permetria una millora del model de gestió dels recursos humans, tot orientant el valor afegit de la creació de noves places, de la redefinició de les existents o bé de l'organització de les tasques del dia a dia. El rol de tota l'estructura de treballadors públics, i la manera com se'ls gestiona, ha d'estar orientada a aquesta generació de valor públic.

ACCIÓ 10.2

Crear oficines internes d'assessorament i fiscalització tècnica independent a cada Departament de la Generalitat de Catalunya

Qui pren una decisió sobre una política pública l'ha d'executar, però també hi ha d'haver un seguiment, una supervisió durant l'execució i un control objectiu de resultats usant indicadors quantitatius i qualitatius. Aquest control de resultats no el pot fer el mateix que ha decidit quina política es fa o com executar-la. Que aquest control tècnic el faci la mateixa administració pública suposaria un salt qualitatiu que ens aproximaria al control que exerceixen els

països europeus més avançats. De la mateixa manera que cada departament disposa de personal per tramitar amb garanties legals i fiabilitat comptable tota la gestió pressupostària vinculada a una política, però tot i això hi ha la Sindicatura de Comptes que examina els comptes de manera independent, el que aquí es proposa és implementar la cultura del control de les polítiques, l'autoavaluació de resultats i el rendiment de comptes a la societat. Per això, es proposa crear a cada departament de la Generalitat una oficina amb personal altament qualificat per exercir el control i l'avaluació de resultats, assegurant que cada any s'emeti un informe del seguiment de les diferents polítiques que es despleguen. Per garantir la independència dels informes i el necessari assessorament que requeriran les oficines, es proposa la creació d'un òrgan interdepartamental per realitzar un control extern de les diferents oficines. Aquest òrgan interdepartamental, conjuntament amb les oficines departamentals, elaborarà un informe anual públic que lliurarà al Parlament. Una vegada aquest procediment s'hagi aplicat a tots els departaments de la Generalitat, caldrà trobar fórmules per fer extensiva aquesta metodologia a la resta d'àmbits de l'administració pública catalana.

ACCIÓ 10.3

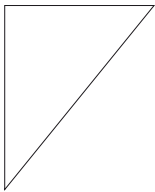
Ecurçar els terminis de tramitació administrativa al sector públic tot redissenyant els processos per fer-los més eficients i transparents

Un rànkung de reconegut prestigi internacional com el Doing Business del Banc Mundial mostra que a Espanya per obrir un negoci es necessiten 97 dies, mentre que al Regne Unit se'n necessiten 18, a Noruega 25, a Suècia 39 o a Dinamarca 45, tots ells països poc sospitosos de manca de control. Si bé determinats procediments administratius són complexos i requereixen de múltiples informes i mecanismes de control, cal trobar un equilibri. Per exemple, revisar un pla d'ordenació urbanística municipal pot requerir quatre anys o més, una durada que no és raonable. Molts dels processos utilitzats responen a una mentalitat burocràtica, injustificadament complexa i basada en el paper i no en la dada. S'han de replantejar i redissenyar d'acord amb les noves necessitats, les noves tecnologies, la transparència i posar l'interès del ciutadà en el centre de l'equació. L'objectiu és agilitzar els procediments de tramitació de llicències, permisos i sol·licituds en general a tota l'administració pública catalana, sense que això hagi de suposar cap cost econòmic, ans al contrari, l'ús eficient dels actuals recursos provocarà guanys al conjunt de la societat. Aquest objectiu es pot assolir si es parteix d'una anàlisi i diagnòsi amb propostes de millora clares i aplicables a molt curt termini.

ACCIÓ 10.4

Facilitar l'autonomia de gestió dels organismes del sector públic

El model actual és centralitzat i rígid, basat en la desconfiança i en la uniformitat de criteris en sectors diferenciats. Cal revisar i simplificar el funcionament de l'administració instrumental (entitats, agències, centres, etc.), dotant-la de més autonomia de gestió real, en especial pel que fa a la gestió de persones i despeses. En aquest sentit, es proposa eliminar el tràmit de fiscalització prèvia, reservant-lo exclusivament a actes rellevants pel seu import econòmic com ara els contractes harmonitzats o les grans línies de subvencions. L'eliminació d'aquest tràmit reduiria la càrrega burocràtica, escurçaria terminis i reforçaria l'autonomia de gestió dels directius públics. Al mateix temps, seguint el model de la figura del *controller* pròpia del món privat, es proposa redefinir el control *ex post* mitjançant la creació d'un òrgan de control intern. Aquesta figura dependria directament dels òrgans de govern i tindria com a tasca el seguiment dels riscos de les entitats. Aquesta tasca aniria més enllà del simple control financer i entraria també en l'acompliment dels processos dins l'entitat i l'assoliment dels objectius marcats. De manera periòdica, aquest òrgan de control intern remetria a la intervenció nuclear un informe de detecció de riscos. També es proposa que els comandaments intermedis siguin discrecionals a l'hora de decidir quin volum de recursos humans es necessita i quin és el millor sistema de contractació en el seu àmbit.

ACCIÓ 10.5

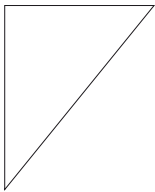
Redefinir el concepte de col·laboració publicoprivada, articular els instruments legals i econòmics que la facin possible i formar professionals especialitzats en aquest àmbit

Cal definir, mitjançant l'aprovació dels instruments legals i econòmics més adients, un mapa d'opcions que permetin vehicular adequadament les col·laboracions entre el sector públic i el sector privat (amb o sense ànim de lucre). Partim d'un doble problema d'ideologització i de confusió entre la subcontractació o l'externalització i l'esquema de col·laboració publicoprivada. La col·laboració publicoprivada s'ha d'articular a través d'un esquema de discrecionalitat compartida en què totes les parts hi guanyen (escenari *win-win*), en què es comparteixen beneficis i riscos, i en què s'assegura la creació de valor públic i la finalitat de servei al ciutadà que es persegueix. Per a la correcta gestió d'aquests partenariats publicoprivats és molt important disposar dels gestors públics i privats adequats, professionals que coneguin el marc institucional i les legislacions d'ambdós sectors i que siguin capaços de portar aquestes col·laboracions a la pràctica. En aquest sentit es proposa invertir en la formació d'especialistes en aquest àmbit i en la creació d'equips de treball transversals que, amb una visió de conjunt, donin suport a tots els departaments, organismes i agències de la Generalitat interessats a impulsar aquest tipus de col·laboracions. El mateix model s'hauria de reproduir en el món local, articulant aquests equips de manera que també poguessin oferir aquest suport inter i intraadministratiu.

ACCIÓ 10.6

Fomentar auditories ciutadanes per avaluar la satisfacció dels usuaris dels serveis públics i assegurar la transparència i la usabilitat de les dades vinculades a aquests serveis

La qualitat dels serveis públics ha de ser avaluada pels seus usuaris. Des de l'atenció personal rebuda en cada moment fins a la seva resolució, passant per la gestió i la durada del tràmit, totes les fases i components de la prestació del servei públic han de ser avaluats quantitativament i qualitativament pels ciutadans. L'objectiu d'aquesta avaluació ha de ser la millora del servei, però també ha d'esdevenir un component important en el procés de contractació, promoció i retribució del personal. És una manera d'empoderar els ciutadans davant l'administració pública i millorar-ne la satisfacció i confiança, al mateix temps que permet als responsables públics tenir indicadors objectius per aplicar plans de millora. Així mateix, la transparència i la publicació de dades en obert s'ha convertit en un altre tràmit burocràtic dels projectes, però no inclou un disseny que en faciliti l'ús per part de terceres entitats. Cal fomentar també auditories ciutadanes d'aquesta informació, a l'estil dels *white hackers*, tal com ha fet Civio, per exemple. Hem de saber si les dades que es publiquen són les que interessen i són utilitzables, i anar millorant el sistema de manera contínua.

ACCIÓ 10.7

Crear una comissió tècnica que vetlli per la implementació de les mesures de reforma del sector públic

El nostre país es caracteritza per generar molts plans que després no s'implementen. Caldrà crear una comissió multidisciplinària de caràcter tècnic i no polític, adscrita al Departament de Presidència i formada per experts que vetllin per la implementació de les mesures i retin comptes de manera periòdica.

Les accions proposades, i d'altres que s'aniran desenvolupant, s'hauran d'estudiar i dur a terme de manera esglaonada, coordinades per aquesta comissió amb la finalitat d'obtenir els consensos més amplis possibles. Aquesta comissió elaborarà el full de ruta i podrà proposar mesures concretes, ja siguin de curt, mitjà o llarg termini, dedicant una especial atenció a les implicacions pressupostàries de les propostes i la seva sostenibilitat.

OBJECTIU 11

Vertebrar el territori econòmicament tot fomentant un model sostenible i de proximitat

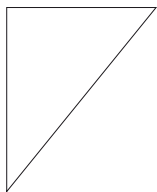
Cal reequilibrar el territori millorant-ne la vertebració econòmica i fomentant un model de proximitat basat en la mobilitat sostenible, revisant els models de governança per impulsar agendes compartides entre el món rural i el món urbà basades en un desenvolupament sostenible, equilibrat i respectuós.

ACCIÓ 11.1

Actualitzar el model de finançament municipal per tal de solucionar els dèficits més importants i introduir objectius que promoguin comportaments desitjables

El finançament municipal no s'ha revisat en profunditat en tots els anys de democràcia. Si bé correspon al govern d'Espanya la seva ordenació fonamental, la Generalitat de Catalunya té marge suficient per actuar amb la seva pròpia legislació a fi de corregir els dèficits principals als municipis catalans. Els municipis són l'administració pública més propera al territori, i la que ha de poder donar resposta a les necessitats de la població aplicant moratòries d'impostos, incentivant la contractació laboral, promovent polítiques de suport al comerç local i mesures de reconversió econòmica, sempre d'acord amb el mandat europeu i la prioritització del govern català.

L'actual sistema de finançament municipal s'ha mostrat poc equitatiu i ha generat desigualtats manifestes, com ara infradotar els municipis més petits i els turístics. Des del respecte a l'autonomia local, la Generalitat de Catalunya ha de revisar les eines pròpies amb les quals contribueix anualment al finançament municipal, aplicant de manera immediata tots els factors de correcció disponibles per equilibrar el finançament, com ara les transferències pròpies, el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya o la creació de noves transferències i subvencions vinculades al compliment d'Objectius de Desenvolupament Sostenible. El

sistema impositiu no ha de perseguir només la recaptació sinó que el finançament municipal ha d'aconseguir incentivar els comportaments desitjables com ara un impost sobre vehicles (IVTM) que bonifiqui els vehicles menys contaminants, una taxa d'escombraries que afavoreixi les famílies i empreses que reciclen més, etc. Les transferències de la Generalitat als ajuntaments han d'anar vinculades al compliment d'objectius d'interès tant local com general, més enllà dels actuals criteris de distribució pressupostària (població, despesa de gestió i diferències de renda comarcal).

ACCIÓ 11.2

Disposar d'un sistema de digitalització intel·ligent de dades territorialitzades que permetin monitoritzar en xarxa i en temps real les diferents necessitats de la població

Els àmbits d'indústria, turisme, salut o clima són només alguns exemples de com resulta d'indispensable tenir un coneixement en temps real i detallat del territori per prendre decisions, mirant de coordinar les principals decisions que impliquen inversions i serveis públics. La digitalització intel·ligent i la gestió de dades territorials en temps real, transversals a totes les administracions públiques, ha de ser l'eina bàsica per anticipar-se a les necessitats i saber reaccionar positivament a l'instant.

ACCIÓ 11.3

Crear un òrgan que actuï d'àrbitre en el disseny i la implementació de plans territorials que entren en contradicció i dificulten l'assoliment dels objectius

Els plans urbanístics, mediambientals, agraris, pesquers, d'habitatge i educatius han d'estar redactats amb plena coordinació i cooperació administrativa en benefici de la ciutadania i dels objectius de país a assolir. Ara bé, quan un pla col·lisió amb un altre seria convenient sotmetre el cas a arbitratge d'un òrgan independent que avalui els plans globalment, els segueixi i en doni compte a la societat, emetent un informe anual que es presentarà al Parlament.

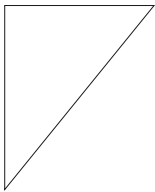
Els professionals d'aquest òrgan han de ser altament qualificats, atès que l'avaluació de plans territorials requereix una complexitat elevada per l'ús de múltiples indicadors, quantitatius i qualitatius.

ACCIÓ 11.4

Reforçar els grups d'acció local per tal d'aconseguir una dinamització territorial efectiva del món rural i pesquer català

Els grups d'acció local, impulsats per directrius europees, han suposat una proposta positiva per al territori. Gestionen amb autonomia i responsabilitat els ajuts públics i apleguen com una associació tots els agents econòmics i socials vinculats al sector. Aquesta autogestió del món rural i pesquer amb ajudes públiques és ben valorada al territori. Ara bé, la diversitat del

món rural i pesquer català és un potencial de riquesa i alhora un repte de gestió. Cal reforçar aquests grups d'acció local tot dissenyant-ne les línies estratègiques en uns plans plurianuals que fixin objectius concrets adequats al territori, amb un sistema

de governança de proximitat i programes d'ajuts específics adequats a les característiques de la zona. El compromís dels grups d'acció ha de ser emetre un informe i retre comptes al Parlament de Catalunya anualment respecte l'assoliment d'objectius.

ACCIÓ 11.5

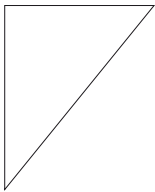
Pla especial per a micropobles per tal de resoldre problemes estructurals vinculats a l'atenció sanitària bàsica, l'educació i la connectivitat, i permetre que siguin els primers a ser sostenibles energèticament i ecològicament

A Catalunya hi ha 947 municipis, dels quals 134 tenen menys de 200 habitants i l'evidència mostra que el despoblament és una constant en molts indrets del país. Això és un problema greu en la mesura que els pobles més petits d'arreu del territori aporten un equilibri fonamental al país, formen part de la nostra història i tradició rural, i vetllen per un patrimoni natural, cultural i històric que cal preservar. Molts d'aquests municipis petits estan escassament finançats i tenen els serveis públics bàsics massa llunyans. Cal prioritzar un pla especial per a micropobles, amb cofinançament i tot l'acompanyament tècnic i administratiu necessaris, que permeti resoldre necessitats específiques. Els alcaldes dels pobles més petits, juntament amb les administracions supramunicipals, han de contribuir col·lectivament a desenvolupar el pla especial per a cada micropoble de Catalunya. Més enllà de resoldre problemes estructurals vinculats a l'atenció sanitària bàsica, educació i connectivitat, entre d'altres, aquest pla especial ha de permetre que els micropobles siguin els primers a ser sostenibles energèticament i ecològicament.

ACCIÓ 11.6

Pacte forestal català que fomenti l'economia verda que combini l'explotació i la protecció forestals tot donant estabilitat laboral a les poblacions rurals

Catalunya és rica en boscos i biodiversitat i cal conciliar un doble objectiu: l'explotació i la protecció forestal. Fins ara les polítiques forestals s'han basat més en la protecció que en l'explotació, i el repte actual passa per conciliar-les. Cal potenciar el paper mediambiental dels boscos, preservant-ne la biodiversitat i, simultàniament, cal impulsar la creació d'indústries locals de biomassa forestal, producció de fusta, silvicultura, etc. Aquesta política forestal lligada al territori ha de contribuir al desenvolupament de l'economia verda a Catalunya i donar estabilitat laboral a les poblacions rurals. En la redacció d'aquest pacte hi han de participar experts, responsables públics i agents del territori, i s'han de contrastar les actuacions amb bones pràctiques d'altres països.

ACCIÓ 11.7

Pacte blau català basat en la col·laboració publicoprivada per a la conservació i explotació sostenible de la costa catalana

El canvi climàtic posa en risc el litoral català i la supervivència de l'economia marítima. Per tal de potenciar la Xarxa I+D Marítima creada des de la Generalitat de Catalunya, cal impulsar un pacte que inclogui agents públics i privats, inclosos els grups d'acció local pesquers, que prioritzi accions clau conjuntes de conservació i explotació sostenible de la costa catalana. També hi han de participar les autoritats municipals per avançar en el disseny conjunt d'actuacions que preservin la natura i el mar, prenent com a bon exemple l'encara incipient Pla Rector d'Ús i Gestió de l'Àmbit Marí del Parc Natural del Cap de Creus que ha de contribuir a conciliar la preservació d'un espai natural important del país i l'activitat econòmica que hi està vinculada.

ACCIÓ 11.8

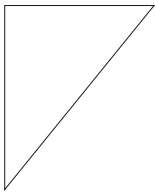
Transformar ecològicament Barcelona i la seva àrea metropolitana per tal d'afavorir un model de ciutats de proximitat interconnectades

Barcelona, amb tot el seu llegat històric i modernitat, inspira, atrau persones i negocis i s'ha convertit en una de les grans ciutats del món. La covid-19 ha significat replantejar Barcelona com una ciutat per viure-hi, una ciutat de proximitat, on els serveis són accessibles a peu o en bicicleta. En aquest context, la reducció de la contaminació s'ha de consolidar i la transformació ecològica de la ciutat ha de fer eclosió. Cal promoure el desenvolupament de serveis de proximitat per barris i illes, treballant especialment amb els més desafavorits, i una millor coordinació d'accions interurbanes. També cal garantir una bona accessibilitat al centre de la ciutat, especialment en transport públic, per atraure visitants i continuar sent una ciutat atractiva al món. Reduir l'estrès dels ciutadans i l'impacte del canvi climàtic exigeix un pla conjunt, sòlid i unes institucions compromeses que treballin pensant a llarg termini. Cal crear un espai de treball per a la concreció de les actuacions a desplegar els propers anys que faciliti consensos entre municipis i compti amb l'aval d'experts internacionals que hagin contribuït al disseny de ciutats europees de referència.

OBJECTIU 12

Pujar el país al núvol

Digitalització integral del sector públic, transformant integralment els processos de treball i d'atenció a la ciutadania i a les empreses a través del desenvolupament d'una infraestructura tecnològica pròpia i descentralitzada en la qual s'emmagatzemin les dades. En aquest context cal garantir els drets i deures digitals de les persones tot fomentant un model educatiu, laboral i social que permeti accedir a la ciutadania digital en igualtat de condicions.

ACCIÓ 12.1

Establir el principi *once only* per a tots els tràmits administratius al mateix temps que s'apodera el ciutadà com a únic propietari de la informació

vegades. L'administració rarament ha fet l'esforç de reforçar la interoperabilitat dels seus tràmits per estalviar a la ciutadania l'aportació de dades que ja ha cedit amb anterioritat. Per aconseguir-ho, s'ha d'iniciar el redisseny de procediments que ja apuntem a l'acció 10.3, així com digitalitzar-los i definir-ne la interoperabilitat, partint d'una base fonamental: el propietari de la informació és cada ciutadà/ana, que la cedeix a l'administració en un compromís mutu de bon ús i recepció de servei públic.

ACCIÓ 12.2

Construir una arquitectura transversal de dades personals que permeti fer efectius els drets i deures digitals dels ciutadans

Per tal de permetre una interoperabilitat real, la ciutadania ha de poder decidir de manera fàcil i senzilla a qui cedeix i autoritza l'accés a les seves dades. Des de la perspectiva dels drets, l'evolució tecnològica cap a la lògica distribuïda no exigeix la centralització de les dades. Per fer-ho possible cal desenvolupar una arquitectura de dades personals que sigui transversal (salut, ensenyament, social, etc.) on cada ciutadà/ana disposi d'un repositori personal en el qual integrar, agregar, emmagatzemar (de forma encriptada) i utilitzar les seves dades amb independència de qui les hagi generat o qui les custodii.

ACCIÓ 12.3

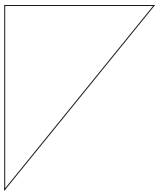
Garantir una connectivitat de primer nivell arreu del país a través d'infraestructures segures de titularitat pública

El correcte desplegament de la digitalització integral del sector públic passa, necessàriament, per tenir unes infraestructures de titularitat pública que permetin la connectivitat arreu del territori. Aquesta connectivitat generalitzada demana un pla ambicions per dotar el sector públic d'una infraestructura computacional i de dades adequada al repte al qual s'enfronta i una xarxa de comunicació arreu del país que permeti una connectivitat òptima. Cal també poder garantir la ciberseguretat d'aquesta infraestructura, que donaria suport al núvol públic sobre el qual han de funcionar tots els processos governamentals (amb especial esment a àmbits estratègics com el de la seguretat o el de la salut). En pocs anys es podria garantir la connectivitat per fibra arreu del país i, a continuació, aprofitar les potencialitats del 5G, afegint-hi la connectivitat marina (fonamental per als serveis de baixa latència) i satel·lital.

Once only és el principi pel qual tota dada s'ha de demanar només un sol cop a la ciutadania, que n'és l'única propietària, independentment de quina administració necessiti aquella dada o per a quin tràmit s'empri. L'evolució de l'administració organitzada per àmbits impermeables i estancs ha provocat, amb els anys, la creació de procediments paral·lels i descoordinats que requereixen a la ciutadania aportar la mateixa informació, dada o document nombroses

Per tal de permetre una interoperabilitat real, la ciutadania ha de poder decidir de manera fàcil i senzilla a qui cedeix i autoritza l'accés a les seves dades. Des de la perspectiva dels drets, l'evolució tecnològica cap a la lògica distribuïda no exigeix la centralització de les dades. Per fer-ho possible cal desenvolupar una arquitectura de dades personals que sigui transversal (salut, ensenyament, social, etc.) on cada ciutadà/ana disposi d'un repositori personal en el qual integrar, agregar, emmagatzemar (de forma encriptada) i utilitzar les seves dades amb independència de qui les hagi generat o qui les custodii.

El correcte desplegament de la digitalització integral del sector públic passa, necessàriament, per tenir unes infraestructures de titularitat pública que permetin la connectivitat arreu del territori. Aquesta connectivitat generalitzada demana un pla ambicions per dotar el sector públic d'una infraestructura computacional i de dades adequada al repte al qual s'enfronta i una xarxa de comunicació arreu del país que permeti una connectivitat òptima. Cal també poder

ACCIÓ 12.4

Aprovar la llei del sector públic digital de Catalunya

La legislació existent no permet a l'administració desenvolupar tot el potencial de la digitalització per la senzilla raó que moltes de les possibilitats actuals ni tan sols existien quan, ja fa dècades, es va redactar la norma corresponent, com ara la identitat digital o els sistemes d'informació en temps real. En aquest context cal l'aprovació d'una llei que doni cobertura a la digitalització del conjunt d'administracions públiques del país.

ACCIÓ 12.5

Pobresa digital zero tot garantint al mateix temps l'alfabetització de tota la població en tecnologies digitals

Durant la pandèmia s'ha fet evident que l'accés a la xarxa ha estat una diferenciació molt rellevant entre infants i joves en situació d'inclusió i d'exclusió social. La capacitat digital és, a dia d'avui, un dels elements més determinants per garantir l'ascensor social, amb especial èmfasi entre els infants i joves. Cal desenvolupar una política pública que permeti l'accés a Internet a les famílies en situació d'exclusió social i en garanteixi la total alfabetització en tecnologies digitals. Només així s'eliminaran les bosses de pobresa digital entre diferents col·lectius. Cal iniciar un pla que tingui per objectiu la pobresa digital zero, incloent l'accés gratuït i universal a Internet, la capacitat mínima per aprofitar tota la potència del món digital i l'accés a dispositius tecnològics.

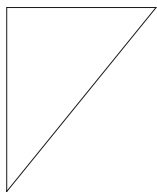

Apèndix

Relació d'entitats consultades

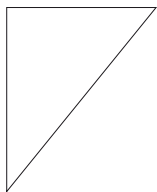
(relació no exhaustiva en ordre alfabètic)

Acadèmia Catalana de la Música	Associació de Promotors de Catalunya
Agrupa Global Talent	Associació del Taxi Intermunicipal de Catalunya
Agrupament de Botiguers de Catalunya	Associació Eòlica de Catalunya
Ajuntament de Barcelona	Associació L'Era, Espai de Recursos Agroecològics, Revista Agrocultura
Alternativas Económicas	Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers
Aresta Cooperativa	Ateneu Barcelonès
Art Barcelona	Atlas Sport Consulting
Asociación Nacional de Centrales de Compra y Servicios	Barcelona Global
Asociación Nacional de Centros Comerciales	Barcelona Oberta
Associació Catalana d'Entitats de Recerca	Barcelona Tech City
Associació Catalana d'Executius, Directius i Empresaris	Biocat
Associació Catalana d'Universitats Públiques	Blanco y Negro Music
Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció	Cambra de Comerç de Barcelona
Associació Catalana de Crítics d'Art	Cambra del Llibre de Catalunya
Associació d'Editors en Llengua Catalana	Caritas
Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya	Casal Català de Nantes
Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya	Catalunya Film Festivals
Associació de Dones del Món Rural	CatBio & Health Tech
Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya	Catesco
Associació de Mestres Rosa Sensat	CECOT
Associació de Micropobles de Catalunya	Cellnex
Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya	Centre d'Alt Rendiment Sant Cugat
	Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada
	Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

Centre per a la Integració de la Medicina
i les Tecnologies Innovadores
Cercle d'Economia
Cercle de Cultura
CIDOB
Clade
Clúster Audiovisual de Catalunya
Cohabitac
Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya
Col·legi d'Economistes de Catalunya
Col·legi d'Enginyers de Camins
Col·legi de Censors Jurats de Comptes
Col·legi de Gestors Administratius
Col·legi de Graduats Socials
Col·legi de Metges de Barcelona
Col·legi Oficial d'Enginyeria en Informàtica
de Catalunya
Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya
Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya
Comertia
Comissions Obreres de Catalunya
Comsa
Confederació de Cooperatives de Catalunya
Consell Assessor per al Desenvolupament
Sostenible
Consell Català de la Producció Agrària
Ecològica
Consell d'Empreses Distribuïdores
d'Alimentació de Catalunya
Consell de Col·legis d'Administradors
de Finques de Catalunya
Consell de Gremis
Consell Nacional de la Cultura i de les Arts
Consorti Administració Oberta de Catalunya
Consorti de Salut i Social de Catalunya
Consorti de Serveis Socials de Barcelona
Consorti de Serveis Universitaris de
Catalunya
Consorti Sanitari de Catalunya
Coordinadora Catalana de Fundacions
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals
Cottet Optics
Diputació de Barcelona
Diputació de Tarragona
DobleVia SCCL
EADA
EAE
Editors.cat
Edu21
ESADE Business & Law School, Centre de
Governança Pública, Programa
PARTNERS

Escola d'Arquitectura La Salle
Escola Superior de Comerç i Distribució
Eurecat
Federació Catalana d'Associacions de
Propietaris Forestals
Federació d'Associacions de Pares i Mares
d'Escoles Lliures de Catalunya
Federació d'Entitats d'Atenció a la Infància
i Adolescència
Federació de Cooperatives Agràries de
Catalunya
Federació de Cooperatives de Treball
Federació de Municipis
Federació de Mútues d'Iniciativa Social
FemCAT
Fepime Catalunya
Ferrocarri de la Generalitat de Catalunya
Festival Cruïlla
Festival Sónar
Foment del Treball Nacional
Fòrum Social Mundial de les Economies
Transformadores
Fundació Alicia
Fundació Amics del MNAC
Fundació Antiques Caixes Catalanes
Fundació Barcelona Comerç
Fundació BCN Formació Professional
Fundació Betània-Patmos
Fundació Carulla
Fundació Catalana de l'Esplai
Fundació Catalana per a la Recerca
i la Innovació
Fundació Catalunya Cultura
Fundació Catalunya Europa
Fundació Catalunya La Pedrera
Fundació Collserola
Fundació Congrés de Cultura Catalana
Fundació Conservatori del Liceu
Fundació El Llindar
Fundació Factor Humà
Fundació Iluro
Fundació Inform
Fundació Institució Cultural del CIC
Fundació Institut Ramon Muntaner
Fundació IPSI
Fundació Jaume Bofill
Fundació Joan Profitós
Fundació La Caixa
Fundació Pau Costa
Fundació Pere Tarrés
Fundació Sanitària Sant Pere Claver
Fundació Surt
Fundació Teatre Lliure

Fundesplai
Fundraisers.cat
Generalitat de Catalunya, Centre de
Telecomunicacions i Tecnologies de la
Informació
Generalitat de Catalunya, Direcció General
d'Atenció Ciutadana
Generalitat de Catalunya, Direcció General
de Comerç
Generalitat de Catalunya, Direcció General
de Contractació Pública
Glovo
GoodTechLab
Gremi d'Editors de Catalunya
Gremi d'Hotels
Gremi de Cinemes de Catalunya
Gremi de Galeries d'Art, Art Barcelona
Gremi de Restauració
Grup Enderrock
Grup Focus
Grup Parlamentari Ciutadans
Grup Parlamentari Comuns
Grup Parlamentari CUP
Grup Parlamentari ERC
Grup Parlamentari JxCat
Grup Parlamentari PP
Grup Parlamentari PSC
GSMA
Guionistes Associats de Catalunya
Hospital Clínic
Ideograma
IESE
Incasol
Institut Català d'Estudis Agraris
Institut Català de la Salut
Institut d'Estudis Catalans
Institut of Art, Basilea
Institut per al Desenvolupament i la
Promoció de l'Alt Pirineu i Aran
Institut Ramon Llull
Intueri Consulting
La Cúpula Music
La Virreina Centre de la Imatge
La marieta web
LEITAT
LleidaNet
Mancomunitat d'Iniciatives pel
Desenvolupament Integral del Territori
Mobile World Capital
Moviments de Renovació Pedagògica
Mucho
Novicom Marketing Group España
Observatori DESC

Observatori Dona Empresa i Economia
Oficina per a la Reforma Horària
Òmnium Cultural
País Conscient
PIMEC
Pla Estratègic Metropolità de Barcelona
Pla Nacional de Valors
Plataforma Actua Cultura
Plataforma Assambleària d'Artistes de
Catalunya
Plataforma Transport Públic
Proa
Productors Audiovisuals de Catalunya
Qesb
Qida
Qualitat Serveis Empresarials
QueSoni SCCL
RDB Consulting
Resilience Earth
Salus Coop
Secretariat de l'Escola Rural
Secretariat Escola Cristiana
Ship2B
Síndic d'Aran
Síndic de Greuges de Catalunya
Sindicat de Llogaters
Social Car
Societat d'Ordenació del Territori
Som Mobilitat
Taula del Tercer Sector
Telefónica
Terra Franca
Tr3C
Turisme de Barcelona
Unió Catalana d'Hospitals
Unió de Federacions Esportives de
Catalunya
Unió Empresarial de l'Anoia
Universitat de Barcelona
Universitat de Barcelona, Grup CETT
Universitat de Lleida
Universitat Internacional de Catalunya
Universitat Oberta de Catalunya
Universitat Politècnica de Catalunya
Universitat Pompeu Fabra
Vall d'Hebron Institute of Oncology
Xarxa d'Economia Solidària
Xarxa d'Espais de Producció i Creació de
Catalunya
Xarxa de Municipis per l'Economia Social
i Solidària